

ଆବର୍ଜନାରୁ ସର୍ଜନା

ଝି
ଚି
ଦି
ଧି
ନି

୩

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ପରିବେଶ ଚିନ୍ତା ଏବେ ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଚିନ୍ତା ।
ତେବେ କେବଳ ଚିନ୍ତା ନୁହେଁ
ସେଥିପାଇଁ ସମାଧାନର ବାଟ ଖୋଜିବା
ଦରକାର । ଆଉ ସେହି ବାଟ ନିଜସ୍ୱ
ଉପାୟରେ ଖୋଜିଛନ୍ତି କେଲଜଣ । ନିଜ
ସାଧ୍ୟମତେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଆବର୍ଜନାରୁ
କେବଳ ପରିବେଶକୁ ପ୍ରଦୂଷଣମୁକ୍ତ
କରିନାହାନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ଏହି ଆବର୍ଜନାରୁ ସର୍ଜନା
କରିଛନ୍ତି-ନୂଆ ନୂଆ ଜିନିଷ ...

ରଫଲ୍
ଲେହେଙ୍ଗା
ଫ୍ୟାଶନ

୫

୮/୯

ସିନେମା

ଆବର୍ଜନାରୁ ସର୍ଜନା

ପରିବେଶ ଚିନ୍ତା ଏବେ ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଚିନ୍ତା । ତେବେ କେବଳ ଚିନ୍ତା ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ସମାଧାନର ବାଟ ଖୋଜିବା ଦରକାର । ଆଉ ସେହି ବାଟ ନିଜସ୍ୱ ଉପାୟରେ ଖୋଜିଛନ୍ତି କେଲଜଣ । ନିଜ ସାଧ୍ୟମତେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଆବର୍ଜନାରୁ କେବଳ ପରିବେଶକୁ ପ୍ରଦୂଷଣମୁକ୍ତ କରିନାହାନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ଏହି ଆବର୍ଜନାରୁ ସର୍ଜନା କରିଛନ୍ତି-ନୂଆ ନୂଆ ଜିନିଷ । ଯଦ୍ୱାରା ପରିବେଶ ସ୍ୱଚ୍ଛ ସୁନ୍ଦର ହେବା ସହ ଏହି ଆବର୍ଜନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜଗାରର ମାଧ୍ୟମ ବି ହୋଇପାରିଛି ।

ପରିବେଶ ଚିନ୍ତା

ଏବେ ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଚିନ୍ତା ।

ତେବେ କେବଳ ଚିନ୍ତା କଲେ ତ ହେବନି ସେଥିପାଇଁ ସମାଧାନର ବାଟ ଖୋଜିବା ଦରକାର ।

ଆଉ ସେହି ବାଟ ନିଜସ୍ୱ ଉପାୟରେ ଖୋଜିଛନ୍ତି କେଲଜଣ । ନିଜ ସାଧ୍ୟମତେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଆବର୍ଜନାରୁ କେବଳ ପରିବେଶକୁ ପ୍ରଦୂଷଣମୁକ୍ତ କରିନାହାନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ଏହି ଆବର୍ଜନାରୁ ସର୍ଜନା କରିଛନ୍ତି-ନୂଆ ନୂଆ ଜିନିଷ । ଯଦ୍ୱାରା ପରିବେଶ ସ୍ୱଚ୍ଛ ସୁନ୍ଦର ହେବା ସହ ଏହି ଆବର୍ଜନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜଗାରର ମାଧ୍ୟମ ବି ହୋଇପାରିଛି ।

ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜିନିଷକୁ ବ୍ୟବହାର ପରେ ସମସ୍ତେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତି । ହେଲେ ସେହି ଫିଙ୍ଗା ହୋଇଥିବା ଭଙ୍ଗା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ, ବୋତଲ, ନଡ଼ିଆ ସଡ଼େଇ, ରଦି କାଗଜ ଆଦିକୁ ଏମାନେ ଆଦରରେ ସାଞ୍ଚି ନିଅନ୍ତି । ଆଉ ତାକୁ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ ଏକ ନୂଆ ରୂପ । ଯାହାଫଳରେ ଏହି ଆବର୍ଜନା ପୁଣିଥରେ ହୋଇଯାଏ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ।

ଭଙ୍ଗା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକରେ କଳାକୃତି - ଏଲ୍. ଇଶ୍ୱର ରାଓ । ଜଟଣୀ ହାଟବଜାର ଅଞ୍ଚଳର ସେ ବାସିନ୍ଦା । ଯାହାକୁ ଅଦରକାରୀ ଭାବି ଲୋକେ ଏଣେତେଣେ ଫିଙ୍ଗିଦେଇଥାନ୍ତି ସେଥିରେ ଇଶ୍ୱର ତିଆରି କରନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଛବି । ବିଶେଷକରି ସିଙ୍ଗଲ ୟୁଜ୍ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ସାମଗ୍ରୀ ସଂଗ୍ରହ କରି ତାରି ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭିନ୍ନ କଳାକୃତି ସେ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ଚତୁର୍ଥଶ୍ରେଣୀରେ ପଢ଼ିବା ସମୟରୁ ଇଶ୍ୱର ପ୍ରଥମେ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ବିଭିନ୍ନ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ଛୋଟ ଛୋଟ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏହି ନିଶା ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଘାରିଥିଲା ଯେ ଶ୍ରେଣୀଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ ଚକ୍ଷତ, ପେନ୍‌ସିଲ, ଦିଆସିଲି କାଠିରେ ବିଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ସେ ବାଲକର ସ୍କୋଲ୍ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏହାରି ମାଧ୍ୟମରେ କରୁଥିଲେ । ପରେ ସେ ବାହାରେ ପଡ଼ିଥିବା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବୋତଲ, କପ୍, ପ୍ଲେଟ, ଚରିକିଆଇଥିବା ମହମ, କୋଇଲା, ରବର, ବ୍ୟାଟେରୀ, ଅବ୍ୟବହୃତ ଫାଇବର ସିଟ୍ ଆଦି ସଂଗ୍ରହ କରି ସେଥିରେ ଅନେକ ମୂର୍ତ୍ତି ଓ ବିଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନ୍‌ର କଳାକୃତି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ପ୍ଲାଷ୍ଟିକର ଭୟାବହତା ଓ ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୂଷଣ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା କ୍ଷତି ହିଁ ତାଙ୍କ କଳାକୃତିରେ ଅଧିକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ସେ କହନ୍ତି ଯୁଆଡ଼େ ବି ସେ ଯାଇଥାନ୍ତି ବାଟଘାଟରେ ଯେଉଁଠି ପଡ଼ିଥିବା ଅବ୍ୟବହୃତ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଅନ୍ୟ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁକୁ

ସଂଗ୍ରହ କରିନେଇଥାନ୍ତି । ୨୦୦୨ମସିହାରେ ଇଶ୍ୱର ଭୁବନେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ରାଜ୍ୟ ସ୍ତମ୍ଭ ତାଲିମ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ତାଲିମ ନେଇଥିଲେ । ଇଶ୍ୱର କୁହନ୍ତି ଏହାକୁ ବୃତ୍ତି ନୁହେଁ ନିଶାଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଇଛି । ସରକାରଙ୍କ ସହଯୋଗ ରହିଲେ ଏହି କଳାକୁ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରିବି ।

ପରିବେଶ ଚିନ୍ତାରେ ପଢ଼ାପଢ଼ି- ସେ ଜଣେ ସାମାଜିକ କର୍ମୀ ଭାବେ ରାଜ୍ୟରେ ବେଶ୍ ଜଣାଶୁଣା । ସମାଜସେବା ସହିତ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ସବୁବେଳେ ଚିନ୍ତା । ପଲିଥିନମୁକ୍ତ ସ୍ୱଚ୍ଛ ସୁସ୍ଥ ପରିବେଶ ନିମନ୍ତେ ସେ ସର୍ବଦା କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ଭୁବନେଶ୍ୱର ଉପକଣ୍ଠସ୍ଥ ଚନ୍ଦକା ଜଙ୍ଗଲରେ ମାଟିରେ ବିଭିନ୍ନ ଫଳର ମଞ୍ଜୁକୁ ରଖି ମାଟିପେଣ୍ଡୁଳା ବିହନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିଭିନ୍ନ ଗଛର ମଞ୍ଜୁକୁ ବୃକ୍ଷସୂକ୍ଷ୍ମ ନିମନ୍ତେ ଫିଙ୍ଗିଥାନ୍ତି ଜଙ୍ଗଲର ଅଗନାଅଗନି ଜାଗା ମଧ୍ୟକୁ । ପୁଣି ଘରେ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ସେ ବିଭିନ୍ନ ପୁନଃ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି । ସେ ହେଲେ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ, ପିତା ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସାହୁ, ମା' ମନୋରମା ସାହୁ । ଘର ନୟାଗଡ଼ ଜିଲାର ଖଣ୍ଡପଡ଼ା ଗ୍ରାମରେ । ମାତ୍ର ସେ ରୁହନ୍ତି ଭୁବନେଶ୍ୱର ପୋଖରୀପୁଟ ଅଞ୍ଚଳରେ । ସେ କୁହନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିବାରୁ ମନରେ ଅନେକ ନୂତନ ଚିନ୍ତା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଘରେ ବଳକା ସମୟରେ ନିଜର ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ କେତେକ ପୁରୁଣା ଲୁଗାପାଟାକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପାବଛ ତିଆରି କରିଛି । ଏଣେତେଣେ ପଡ଼ୁଥିବା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ପାଣି ବୋତଲକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେଥିରେ ମାଟି ରଖି କେତେକ ପ୍ରକାରର ଗଛ ଲଗାଇଛି । ଛୋଟଛୋଟ ପଥର, ଗୋଡ଼ି ଓ ଜରିରେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଖେଳନା ତିଆରି କରିଛି । ଘରେ ବ୍ୟବହୃତ କୋଲଟ୍ରିକ୍ସ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବୋତଲ ଏବଂ ରାସ୍ତାକଡ଼, ଆଖପାଖ ଦୋକାନରୁ ଭଙ୍ଗାଫଟା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଡବା, ବିସ୍କୁଟ ଡବା, ଘିଅଡ଼ବା, ମାଟିରେ ପୋଡ଼ା ଯାଇଥିବା କୋଡୁଆ, କଳସ ଆଦି ସଂଗ୍ରହ କରେ । ତାକୁ ନେଇ ଛାତ ଉପରେ ଭେଣ୍ଟି, ଲଙ୍କା, ଧନିଆପତ୍ର, ଗେଣ୍ଡୁଫୁଲ, ଆହୁରି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଗଛ ଲଗାଇଛି । ତେବେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ମାଟି, ଖଟ ସଜ୍ଜହରେ ମିଳିପାରେ ନାହିଁ । କେତେକ ବୋଲତରେ ପାଣି ରଖି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଗଛକୁ ବତାଇଛି । ମାଟିରେ ଯେପରି ଜୀବନ ରହିଛି ପାଣିରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଜୀବନ ଅଛି । ମାଟିରେ ପୋଡ଼ା ହୋଇଥିବା ମାଟିକୁଆଗୁଡ଼ିକ ବି ପାଣିରେ ମିଶି ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ ପାଣିପାତ୍ର କରାଯାଇପାରେ । ସେହିପରି ଭାବେ ତାଙ୍କ ଧର୍ମ ପଢ଼ା ଅନୁସୂୟା ସାହୁ ଜଣେ ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ , ସେ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାବରଣକୁ ସୁସ୍ଥ ସୁନ୍ଦର, ସବୁଜ ରଖିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ଯଥା- ନଡ଼ିଆ ସଡ଼େଇ, ନଡ଼ା ବା କୁଟା ଆଦିରେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଛୋଟଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଘରେ ଚିତ୍ର ଶିକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କୀୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି ।

ଫିଙ୍ଗା ଯାଇଥିବା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବୋତଲକୁ ନେଇ ରୋକାଗଲା ମୂରିକାକ୍ଷୟ : ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଦୂଷଣମୁକ୍ତ ପରିବେଶ ଆଜିର ଏକ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ । ମାଲକାନଗିରି ଜିଲା ସଦରମହକୁମାର ଭୈରବୀ ମନ୍ଦିର ନିକଟ ଜଙ୍ଗଲରେ ଥିବା ନାଳଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ଦ୍ୱାରା ଚେକ୍ ଡ୍ୟାମ ନିର୍ମାଣ କରିଛି ବନବିଭାଗ । ଫଳରେ ଜଳସ୍ରୋତକୁ ଅଟକାଇବା ଏବଂ ମୂରିକା କ୍ଷୟ ରୋକିବା ପାଇଁ ବନ ବିଭାଗ ଅଭିନବ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତି । ଜିଲା ପରିବେଶ

ଡ. ଶିଶିର କୁମାର ଦାସ

ଏଲ୍. ଇଶ୍ଵର ରାଓ

ପୁଶାନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ

ବିଶ୍ଵରେଖା ଜଗନ୍ନାଥ

, ହୋମସାଇଁ ନିମନ୍ତେ ଜାଳେଣି ଜଡ଼ିବୁଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇପାରେ । ତେବେ ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଜଣେ ଯୁବକ ହେଲେ ବିଦ୍ୟୁଧର ବିଦ୍ୟାଧର , ପିତାଙ୍କ ନାମ ବିଷୁ ପ୍ରସାଦ ଜେନା, ମା ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରଭାତି ଜେନା । ଘର ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ଜଟଣୀ ବ୍ଲକର ମଦନପୁର ଗ୍ରାମରେ । ସେ କୁହନ୍ତି ୧୯୭୬ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସବୁଜ ବିପ୍ଳବ ପରେ ମାତ୍ରାଧିକ ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ପ୍ରୟୋଗ ଫଳରେ ଜମିରେ ଅଧିକ ଅମଳ ହେଲା କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜମିରୁ ଉର୍ବରତା କମିବା ସହିତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରୋଗବାଧ୍ୟୁରେ ପ୍ରାଣୀଜଗତ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଲେ । ମାତ୍ର କୈବିକ ଉପାୟରେ ତାହା କମିବାକୁ ହେଲେ ଗୋବଂଶର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଜଙ୍ଗଲରେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷଲତା ବଢ଼େ ଆମେ ସେଥିରେ ସାରଖାତ ଦେଇ ନଥାଉ ତାହା ଉତ୍ତମଭାବେ ବଢ଼ିଥାଏ । ଏବେ ଘରେ ବଳକା ପନିପରିବାର ଚୋପା ପତାଅଂଶ ଗଛରପତ୍ରକୁ ନେଇ ଏକ ଖାତକରି ସେଥିରେ କୈବିକ ଖାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାଏ । ଗୋବରରେ ଦାପ, ଧୂପସାଣ୍ଡ, ଶ୍ରୀଗଣେଶଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲୁ । ଏବେ ଏହା କେତେକଙ୍କ ପାଇଁ ରୋଜକାର ବାଟ ଦେଖାଇଛି ।

ମଦ ବୋତଲରେ ଚିତ୍ରକଳା : ପିଲା ବେଳୁ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିବା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଥିଲା ଅହେତୁକ ବୁଦ୍ଧିତା । ଏବେ ଅଦରକାରୀ ମଦ ବୋତଲରେ ଆଙ୍କୁଛନ୍ତି ମ୍ୟୁରାଲ ଆର୍ଟ । ମ୍ୟୁରାଲ ଆର୍ଟର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, କୌଣସି କାନ୍ଥ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଚିତ୍ରକଳାକୁ ସ୍ଥାନ ଦେବା । ଏଥିରେ ପ୍ରାୟତଃ ପ୍ରାଚୀନ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାନିତ କରାଯାଏ । ମ୍ୟୁରାଲ ଆର୍ଟ ରୂପକ ୫୦୦ରୁ ୧୦୦୦ଟଙ୍କା ଦରରେ ବିକ୍ରି ହେଉଛି । ଏହି ପ୍ରତିଭା ଜଣଙ୍କ ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା କଣାସ ବ୍ଲକ ଅଣ୍ଡାରସିଂହ ଗ୍ରାମର ବିଶ୍ଵରେଖା ଜଗନ୍ନାଥ । ବାପା ବିକ୍ରମ କୁମାର ଜଗନ୍ନାଥ ଓ ମା' ଗଗନୀ ଦେବୀ । ସେ ହାଲୁକାବାଦରେ ସଫ୍ଟୱେୟାର ଡେଭଲପର ଭାବେ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ କମ୍ପାନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ଚିତ୍ରକଳାକୁ ନିଶା ଭାବେ ବାଛି ନେଇଛନ୍ତି । ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିବାର ପ୍ରେରଣା ସେ ତାଙ୍କ ବାପା, ମା' ଓ ଠାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ଭୁବନେଶ୍ଵରରେ ରହି ପାଠ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ହିଁ ସେ ସର୍ବାଧିକ ମ୍ୟୁରାଲ ଆର୍ଟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ମଦ ବୋତଲ, ମୃତ୍ୟୁପାନୀୟ ବୋତଲରେ ପଟଚିତ୍ର ଆଙ୍କୁଛନ୍ତି । ପଟଚିତ୍ର ରୂପକର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ଦରରେ ବିକ୍ରି ହୁଏ । ଏହାଛଡ଼ା ପ୍ରକୃତିକୁ ଆଧାର କରି କରାଯାଉଥିବା ମ୍ୟୁରାଲ ଆର୍ଟ ରୂପକର ବାହାରି ଅଧିକ ରୁହେ ବୋଲି ବିଶ୍ଵରେଖାଙ୍କ ମତ । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ କଳାକୃତି ଥିଲା ଏକ ମଦ ବୋତଲରେ ପଟଚିତ୍ର । ଏହାକୁ ସେ ମାତ୍ର ୧୦୦ଟଙ୍କାରେ ନିଜର ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ଏହା ପରଠାରୁ ସେ କଳାକୃତି ବନ୍ଦ କରି ନାହାନ୍ତି । ଏପରିକି ଅନଲାଇନ ଯୋଗେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରି ହେଉଛି । ଫୋଟୋଡ଼ି ଦିଆଯାଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀକୁ ଚିତ୍ରଣ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କୁହନ୍ତି ଅଦରକାରୀ ବସ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇଯାଏ ତାକୁ ସମସ୍ତେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ରାସ୍ତାକଡ଼ରେ ପଡ଼ିଥିବା ମଦବୋତଲକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେ ଘରକୁ ଆଣନ୍ତି । କେମିକାଲ ଦେଇ ତାକୁ ସଫା କରିଛନ୍ତି । ପରେ ଏକ ରଙ୍ଗର ପ୍ରଲେପ ମଦବୋତଲରେ ଦେବା ପରେ ଏଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚିତ୍ରକଳା ଚିତ୍ରଣ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଛଡ଼ା ପଲିଥିନ ଟିସୁ ପେପର ଓ କାଗଜଖୋଳକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ସେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଆକର୍ଷଣୀୟ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ଥୁଳ ପରିବେଶ ପାଇଁ ଅହରହ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ଏହି ମଣିଷମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଉଦାହରଣ ।

—ରୋଜାଲିନ ମହାନ୍ତି, ବନବିହାରୀ ବେହେରା କୁମାରଶ୍ରୀ ସାହୁ, ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପରିଜା, କିଶୋର ମହାପାତ୍ର, ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ପାତ୍ର

ସମିତି ପକ୍ଷରୁ ଗତବର୍ଷ ସହରରେ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ଧରି ବିଭିନ୍ନ ଖାତ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟରାସ୍ତାକଡ଼ରେ ପଡ଼ିଥିବା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବୋତଲ ଏବଂ ଜରି ସଂଗ୍ରହକରି ସେଥିରେ କାଲି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ୨୫୦ଟି ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ସବୁଜ ବାହିନୀ ଛାତ୍ରାଛାତ୍ରୀମାନେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଭାବେ ଛୋଟ ଛୋଟ ନାଳରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବୋତଲ ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଧ ବାନ୍ଧି ପାଣିକୁ ଅଟକାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଫଳ ନ ହେଲେବି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଜଳ ସଂରକ୍ଷଣ ସହ ନାଳର ଉପର ମୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରଚୁର ଉର୍ବର ମାଟି ସଂରକ୍ଷଣ ହୋଇପାରିଲା । କୈବିକ ସାର ଯୁକ୍ତ ମାଟିକୁ ଅନେକ ଗ୍ରାମବାସୀ ନେଇ ପନିପରିବା ଏବଂ ଫୁଲ କୁଣ୍ଡରେ ବ୍ୟବହାର କରି ସୁଫଳ ପାଇଥିଲେ । ଗୋଇ ପର୍ବତର ୧୮୫୫ର ହେକ୍ଟର ସଂରକ୍ଷିତ ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କେତେକ ନାଳରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବୋତଲ ଦ୍ଵାରା ଚେକ ଡ୍ୟାମକରି ମୃତ୍ତିକା ଏବଂ ଜଳ ସଂରକ୍ଷଣ ସହ କୈବିକ ସାର ସୃଷ୍ଟି କରି ପାରିଛନ୍ତି । ଜଙ୍ଗଲ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଝରଣା ଏବଂ ନାଳର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵ ମୃତ୍ତିକା କ୍ଷୟରୁ ରକ୍ଷା ହୋଇଛି । ଅନେକ ଦିନଧରି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଜଳ ସଂରକ୍ଷିତ ହେଇ ରହୁଥିବାରୁ ଭୂତଳ ଜଳ ଦ୍ଵାରା ବୃକ୍ଷ ରାଜି ସହଜରେ ନଷ୍ଟ ହେଉନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟ ଜଳ ପାଇଥାଏ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ମାଲକାନଗିରି ଡି.ଏଫ୍.ଓ. ପ୍ରଦାପ ଦେବିଦାଶ ମିରାଣେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଗତବର୍ଷ ଠାରୁ ମାଲକାନଗିରି ବନ ବିଭାଗ ବିଭିନ୍ନ ଜଙ୍ଗଲରେ ଅଦରକାରୀ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବୋତଲ ଦ୍ଵାରା ନାଳ ଏବଂ ଝରଣାରୁଟିକରେ ଚେକଡ୍ୟାମ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ରହିଛି । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟାପକ କରାଯିବା ସହ ଯେଉଁମାନେ ଅଦରକାରୀ ବୋତଲ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବନ ବିଭାଗକୁ ଏହା ବିକ୍ରୟ କରିପାରିବେ । ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲାରେ ସାତଟି ବନାଞ୍ଚଳକୁ ଏହା ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରାଯିବ ।

ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଜନସଚେତନତା ଜରୁରୀ —ଦିନକୁ ଦିନ ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବା ସହିତ ପରିବେଶ ଦୂଷିତ ହେବାରୁ ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ପ୍ରଦୂଷଣମୁକ୍ତ ପରିବେଶ ନିମନ୍ତେ ସାମାଜିକ

ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଇ.ଆଇ.ସି.ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଡ.ଶିଶିର କୁମାର ଦାସ କୁହନ୍ତି କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ଜନସଚେତନତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରାଯାଉଛି । କଠିନ ଓ ତରଳ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ ପରିଚାଳନା ଓ ତା'ର ପୁନଃ ଉପଯୋଗୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନେଇ କିପରି ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇପାରିବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନତା ଜରୁରୀ । ଏହାସହ ଗାଁ ଓ ସହର ଅଞ୍ଚଳର ଅଦରକାରୀ ଜମିରେ କ'ଣ କରାଗଲେ ସେଥିରେ ପ୍ରକୃତିର ସୁରକ୍ଷା ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଲାଭବାନ୍ ହୋଇପାରିବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ କର୍ମଶୀଳା କରିଥାନ୍ତି । ଯେମିତି ଅଦରକାରୀ ରାଜି କାଗଜକୁ ନେଇ ଏକ ପେନ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଛି । ଏପରିକି ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁରୁ ସୃଷ୍ଟି କୈବିକସାରକୁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୋଗକରି କିପରି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲାଭବାନ୍ ହୋଇପାରିବ ତା'ର ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ଵାରୋପ କରାଯାଉଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ କୈବିକ ସାରରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ କିପରି ହୋଇପାରିବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ କିପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ କାମରେ ଆସିପାରିବ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନତାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ଅଦରକାରୀ ସତେଇରୁ ସୃଷ୍ଟି କଳାକୃତି—ଅଦରକାରୀ ନଡ଼ିଆ ଷଡେଇ, କତାକୁ ନେଇ ବିଭିନ୍ନ ରକମର ଖେଳନା, ଘର ସାଜସଜ୍ଜା, ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ କେତେକ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କାରିଗରମାନେ ନିଜ ନିଜର ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ସହିତ ଆମ ରାଜ୍ୟର କଳାକୃତିର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଦେଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଅଦରକାରୀ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ ,ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ରହିଛି । ଏଥିରେ ପେନସ୍ଟାଣ୍ଡ, ଚା' କପ, ମନିପର୍ସ, ସିଂହ,ହାତୀ,ଗୋଡ଼ା,କୁକୁଡ଼ା ଆଦି ଖେଳନା ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି କାଗଜମୁଣ୍ଡା ଏକ ପାରମ୍ପରିକ ଚିତ୍ରକଳା । ରଘୁରାଜପୁର, ଦାଣ୍ଡସାହି, ପୁରୀ ଚିତ୍ରକାର ସାହି, ବାଲିସାହି ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ଗଡ଼ଜାତ ଅଞ୍ଚଳରେ ତିଆରି ହୁଏ । ରଘୁରାଜପୁରରେ ଏହି କଳା ଏବେ ବି ଜୀବିତ ଅଛି । ଏହି କଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇଁ ପୁରୁଣା ଖବରକାଗଜ, କଇଁଆ ମଞ୍ଜି ଅଠା, ମାଟି ଛାଞ୍ଚ ଦ୍ଵାରା ପରସ୍ତ ପରସ୍ତ କାଗଜ ପକାଯାଇ ତା'ପରେ ଗୋବର ମାଟି ଦ୍ଵାରା ତିଆରି କରାଯାଇ ତା' ପରେ ଖଡ଼ିଗୁଣ୍ଡ ଲେପ ପରେ ପ୍ରାକୃତିକ ରଙ୍ଗ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଗୋମୟରୁ ସଜନା—ଗୋବରକୁ ନେଇ କେବଳ କୈବିକସାର ହୋଇପାରେ ତା' ରୁହେଁ ଗୋବରରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଖେଳନା

ବିଦ୍ୟୁଧର ବିଦ୍ୟାଧର

ରଫଲ୍ ଲେହେଙ୍ଗା

ପୋଷାକରେ କୁଞ୍ଚି କୁଞ୍ଚି ହୋଇ ଝୁଲିକି ରହିଥିବା କପଡ଼ାର ଷ୍ଟାଇଲକୁ ହିଁ ରଫଲ୍ କୁହାଯାଇଥାଏ। ଆଉ ଏହି ରଫଲ୍ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ପୋଷାକ ବି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ...

ପର୍ବପର୍ବାଣିରେ ମଧ୍ୟ ପିନ୍ଧି ହେବ। ଯେହେତୁ ଏହି ଲେହେଙ୍ଗାର କେବଳ ହୁପଡ଼ାରେ ରଫଲ୍ କାମ ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ଏହାକୁ ମ୍ୟାଟିଂ କରି ରଫଲ୍ କୁଏଲେରୀ ପିନ୍ଧିଲେ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ବାଲାନ୍ସ ଲାଗିଥାଏ।

ରଫଲ୍ ଏଣ୍ଟ୍ରେଡୋରୀ ଲେହେଙ୍ଗା ବୋଲି: ଏଣ୍ଟ୍ରେଡୋରୀ କାମ ହୋଇଥିବା ଆଉଟ୍‌ରଫିଟ୍ ସବୁବେଳେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାଏ। ଆଉ ଯେଉଁ ଲେହେଙ୍ଗାରେ ଏଣ୍ଟ୍ରେଡୋରୀ ସାଙ୍ଗକୁ ରଫଲ୍ ଡିଜାଇନ୍‌ର ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିବ, ତାହା ଯେ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିବ ଥରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନା। ତା'ହେଲେ ଆଉ ତେର କାହିଁକି ଆସନ୍ତା ପାର୍ବଣ ରତ୍ନରେ ଏ ଷ୍ଟାଇଲ୍‌ର ଲେହେଙ୍ଗାକୁ କିଛି ଗ୍ଲାମର୍ସ ଲୁକ୍ ପାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତୁ ନା। ତେବେ ଏହି ଲେହେଙ୍ଗା ସହ ହାଲୁକା କୁଏଲେରୀ ପିନ୍ଧିଲେ ସୋବର୍ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ।

ଷ୍ଟ୍ରେନ ଥ୍ରାକ୍ ରଫଲ୍ ଲେହେଙ୍ଗା: ଏ ଧରଣର ଲେହେଙ୍ଗାରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରଫଲ୍‌ର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ, ଠିକ୍ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଷ୍ଟ୍ରେନ ଲାଗିବା ସହ ଲେହେଙ୍ଗାର ବ୍ଲଉଜ୍ ଓ ହୁପଡ଼ାରେ ବି ଷ୍ଟ୍ରେନ କାମ ହୋଇଥାଏ। ଖାସ୍ କରି ନାଇଟ୍ ପାର୍ଟିରେ ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିଲେ ରଙ୍ଗିନ୍ ଆଲୋକରେ ଏହା ଖୁବ୍ ଗର୍ଜିତ୍ସ୍ଵ ଲାଗିଥାଏ। ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ଲେହେଙ୍ଗାରେ ଷ୍ଟ୍ରେନ କାମ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ସହିତ ଷ୍ଟ୍ରେନ କୁଏଲେରୀ ପିନ୍ଧିଲେ ହିଁ ଭଲ ମାନେ।

ରୟାଲ୍ ବୁ ଏଣ୍ଟ୍ରେଡୋରୀ ରଫଲ୍ ଲେହେଙ୍ଗା: ରୟାଲ୍ ବୁ କୁ ସାଧାରଣତଃ ରିଟ୍ କଲର୍ କୁହାଯାଇଥାଏ। ଏତେ ସୁନ୍ଦର ରଙ୍ଗ ସାଙ୍ଗକୁ ରଫଲ୍‌ର ଡିଜାଇନ୍ ଏହି ଲେହେଙ୍ଗାର ଆକର୍ଷଣକୁ ଆହୁରି ବଢାଇଦିଏ। ଯଦ୍ଵାରା ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିଲେ ପାର୍ଟି, ଫଙ୍କସନ୍‌ରେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁକ୍ ମିଳିଥାଏ। ଖାସ୍ କଥା ହେଉଛି ଏହି ଲେହେଙ୍ଗା ସହ ମ୍ୟାଟିଂ କଲର୍‌ର ରଫଲ୍ ଇୟର ରିଂ ପିନ୍ଧିଲେ ଗର୍ଜିତ୍ସ୍ଵ ଲୁକ୍ ପାଇହୁଏ।

ନେଟ୍ ରଫଲ୍ ଲେହେଙ୍ଗା: ନେଟ୍ କପଡ଼ାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଲେହେଙ୍ଗାରେ ରଫଲ୍ ଡିଜାଇନ୍ ହେଲେ ତାହା ଥାକ ଥାକ ହୋଇ ରହିଥାଏ। ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ଲେହେଙ୍ଗା ଯଦି କନ୍‌ଟ୍ରାଷ୍ଟ୍ କଲର୍‌ର ହୋଇଥିବ, ତା'ହେଲେ ତ ଏହା ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ଏହି ଲେହେଙ୍ଗା ସହ ମ୍ୟାଟିଂ କୁଏଲେରୀ ପିନ୍ଧିଲେ ବେଶ୍ ଭଲ ମାନିଥାଏ।

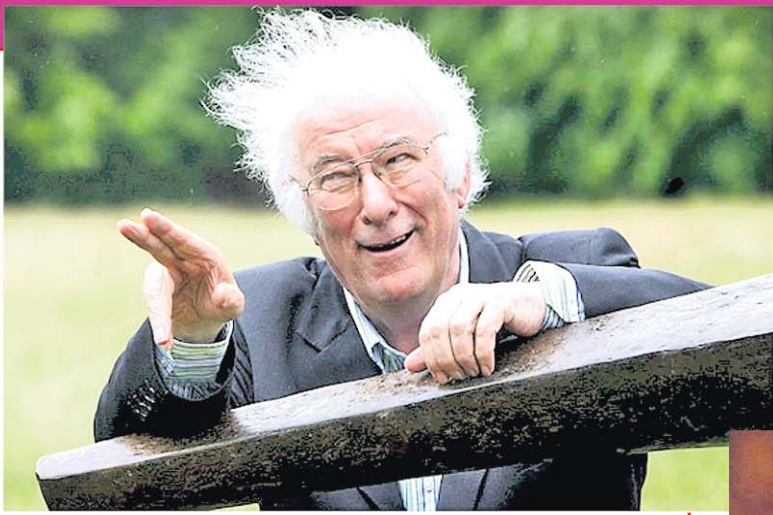
ସାଧାରଣତଃ ପୋଷାକର କିଛି କିଛି ସ୍ଥାନରେ କପଡ଼ା କୁଞ୍ଚି କୁଞ୍ଚି ହୋଇ ଝୁଲିକି ରହିବାର ଷ୍ଟାଇଲକୁ ରଫଲ୍ କୁହାଯାଇଥାଏ। ଆଉଟ୍‌ରଫିଟ୍ ଯେତେ ସିମ୍ପଲ୍ ହେଉନା କାହିଁକି, ରଫଲ୍ ଦ୍ଵାରା ସେଥିରେ ଗ୍ଲାମର ଟର୍ ଆସିଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ତ ଏବେ ରଫଲ୍ ଆଉଟ୍‌ରଫିଟ୍‌ର ଟ୍ରେଣ୍ଡ୍ ଖୁବ୍ ଚାଲିଛି। ଟପ୍‌ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଶାଢ଼ି, ଡ୍ରେସ୍, ସ୍କର୍ଟ ଏପରି କି ଲେହେଙ୍ଗାରେ ବି ରଫଲ୍ ଷ୍ଟାଇଲକୁ ଅନୁକରଣ କରାଯାଉଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏଠାରେ ସେମିତି କିଛି ଟ୍ରେଣ୍ଡି ରଫଲ୍ ଲେହେଙ୍ଗା ସମ୍ପର୍କରେ...

ରଫଲ୍ ଆର୍ଟ୍ ସିକ୍ ରେଡ୍ ଲେହେଙ୍ଗା: ଏହାକୁ ଫ୍ୟାଶନ ଏକ୍ସପର୍ଟମାନେ ଘୁଏ ଏକ୍ ଲେହେଙ୍ଗା ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି। ଏହି ଲେହେଙ୍ଗାର ଆକର୍ଷଣୀୟ ରଙ୍ଗ ସାଙ୍ଗକୁ ମଲ୍ଟି ଲେୟାର୍ ଡିଜାଇନ୍ ପାର୍ଟି ଲୁକ୍ ପାଇଁ ପୂରା ପରଫେକ୍ଟ ଲାଗେ। ତେବେ ଏହି ଲେହେଙ୍ଗାର ରଙ୍ଗ ରେଡ୍ ବା ନାଲି ହୋଇଥିବାରୁ ତା'ସହିତ ମ୍ୟାଟିଂ କରି ନାଲି ରଙ୍ଗର ହାଲୁ ହିଲ୍ ପିନ୍ଧିଲେ ଲୁକ୍ ମଡର୍ନ ଲାଗିଥାଏ।

ଲେହେଙ୍ଗା ଉଇଥ୍ ରଫଲ୍ ହୁପଡ଼ା: ମିକ୍ସ୍ ଆଣ୍ଡ୍ ମ୍ୟାଟ୍ ପାର୍ଟି ଆଉଟ୍‌ରଫିଟ୍‌ର ବି ଚଳଣି ଏବେ ଖୁବ୍ ଚାଲିଛି। ତେଣୁ ଆଜିକାଲି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି କେତେକ ଲେହେଙ୍ଗାର କେବଳ ହୁପଡ଼ା ବା ଓଡ଼ଣୀରେ ରଫଲ୍ କାମ ହୋଇ ଆସୁଛି, ଯାହାକୁ ପାର୍ଟି, ଫଙ୍କସନ୍ ଏପରି କି

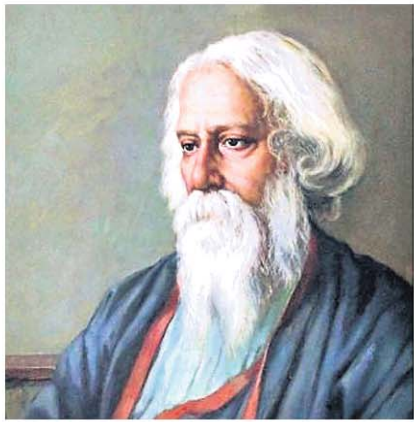

ବହୁମୁଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ

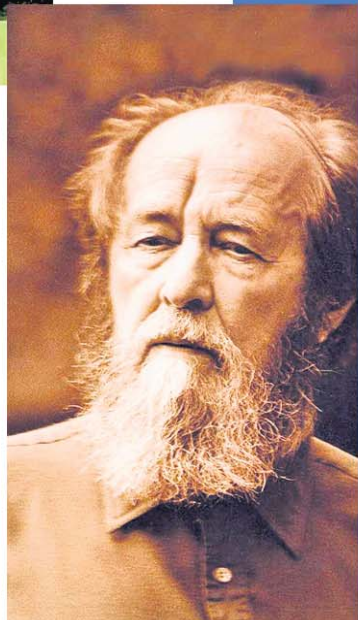

ସିମସ୍ ଜଷ୍ଟିନ୍

ବିଶ୍ଵରେ ଏମିତି ଅନେକ ପୂଜ୍ୟ ପ୍ରତିଭା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ନିଜକୁ ସୀମିତ କରି ରଖିନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ କେତେବେଳେ ଆକାଶର ଇଗଲ ଭଳି ଉଡ଼ିଛନ୍ତି ତ ଆଉ କେତେବେଳେ ଲବେଇରୁ ଛିଣ୍ଡି ଯାଇଥିବା ଗୁଡ଼ି ଭଳି ଆକାଶରେ ଉଡ଼ିଛନ୍ତି। ଗପ, କବିତା, ପ୍ରବନ୍ଧ, ଉପନ୍ୟାସ, ଗୀତ, ନାଟକ ସବୁ ଦିଗରେ କାମ କରି ନିଜକୁ ବହୁମୁଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵରେ ପରିଣତ କରିଛନ୍ତି। ଆଉ ବିଶ୍ଵର ସାରସ୍ଵତ ଇତିହାସ ସେମାନଙ୍କ ବହୁମୁଖୀ ପ୍ରତିଭାକୁ ନେଇ ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇଛି।

ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଟାଗୋର

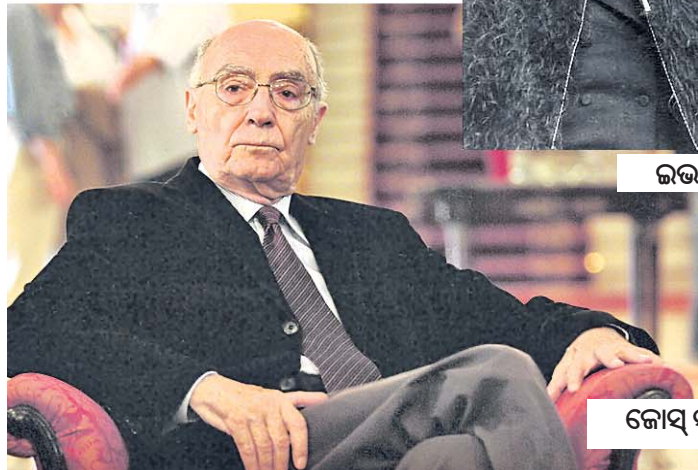

ଆଲେକ୍ଜାଣ୍ଡର ଇସାୟେଭିଚ୍

ନାଟକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା - ଏମିତି କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ ଯେଉଁଠି କବିଗୁରୁ ଟାଗୋର ତାଙ୍କର ପତିଆରା ବିସ୍ତାର କରିନାହାନ୍ତି। ସେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକତା ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିଲେ ବୋଲି କହିଲେ ଆଦୌ ଭୁଲ ହେବନାହିଁ। ବିଶ୍ଵର ବହୁ ସାରସ୍ଵତ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମନାଷୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ 'ଦିବ୍ୟଦ୍ରଷ୍ଟା' ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିଥାନ୍ତି। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଏମିତି ଜଣେ ସ୍ଵରଣୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଯିଏ ଦୁଇଗୋଟି ରାଷ୍ଟ୍ରର ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ରଚନା କରିଛନ୍ତି। ଭାରତ ପାଇଁ 'ଜନ-ଗଣ-ମନ ଅଧିନାୟକ ଜୟ ହେ' ରଚନା କରିଥିବା ବେଳେ ବାଲାଦେଶ ପାଇଁ 'ଆମାର ସୁନାର ବାଲା' ରଚନା କରିଥିଲେ। ଭାରତୀୟ ସାହିତ୍ୟର ନୋବେଲ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନିତ ହେବାରେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ। ୧୯୧୩ ମସିହାରେ

'ଗୀତାଞ୍ଜଳି' ଜରିଆରେ ଭାରତକୁ ମିଳିଥିଲା ନୋବେଲର ସ୍ଵୀକୃତି।
ଇଭାନ୍ ବୁନିନ୍ : ବିଶ୍ଵର ଆଉଜଣେ ପ୍ରତିଭାସମ୍ପନ୍ନ ବହୁମୁଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ହେଉଛନ୍ତି ଇଭାନ୍ ବୁନିନ୍। ରୁଷ୍ ସାହିତ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବାଧିକ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ। ରୁଷ୍ ସାହିତ୍ୟକୁ ସେ ହିଁ ବେଲଥିଲେ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାରର ସ୍ଵାଦ। ରୁଷ୍ ପ୍ରଥମ ସାହିତ୍ୟିକ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵର ଏହି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ଵୀକୃତି ମିଳିଥିଲା। କେବଳ ଗଦ୍ୟ କି କେବଳ ପଦ୍ୟ ନୁହେଁ;

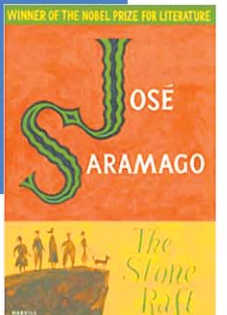
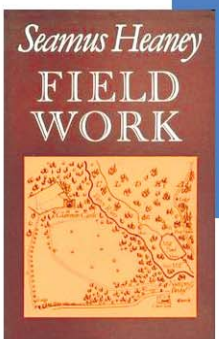
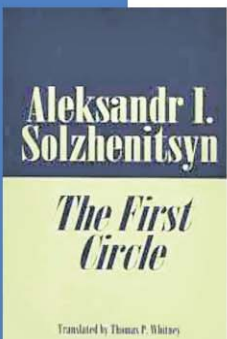
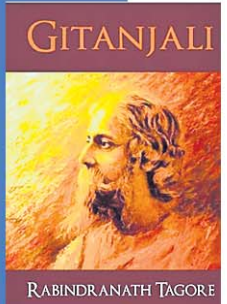
ଇଭାନ୍ ବୁନିନ୍

ଜୋସ୍ ସାରାମାଗୋ

ଉଭୟ ଗଦ୍ୟ ତଥା ପଦ୍ୟ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରି ସେ ନିଜ ବହୁମୁଖୀ ପ୍ରତିଭାର ପରିଚୟ ଦେଇଥିଲେ। ସେତିକି ନୁହେଁ, ରୁଷ୍ ସାହିତ୍ୟକୁ ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଭାବଧାରାରୁ ବାହାରକୁ ଆଣି ଆଧୁନିକତା ସହିତ ସୀମିତ କରାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ସର୍ବକାଳୀନ ଶ୍ରେଷ୍ଠକୃତୀ ଭାବରେ ରହିଛି- 'ଦି ଭିଲେଜ୍, ଡ୍ରାଏ ଭ୍ୟାଲି, ଦି ଲାଇଫ୍ ଅଫ୍ ଆର୍ସେନିଭ୍, ଡାର୍କ ଆଡେଭ୍ୟୁଜ୍ ଇତ୍ୟାଦି। ସେ କେବଳ ଜଣେ ସାହିତ୍ୟିକ ନ ଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ରାଜନେତା। ତେବେ ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ।

ଜୋସ୍ ସାରାମାଗୋ : ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନ ଥିଲେ; ଥିଲେ ଜଣେ ଅନୁଷ୍ଠାନ। ଔପନ୍ୟାସିକ, କବି, ନାଟ୍ୟକାର ଭାବରେ ସେ ସବୁଠି ପରିଚିତ ଥିଲେ। ଏହାବ୍ୟତୀତ ଜଣେ ସଫଳ ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ସେ ନିଜକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରି ପାରିଥିଲେ। ପର୍ତ୍ତୁଗାଲ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରେ। ୧୯୯୮ରେ ଏହି ବହୁମୁଖୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକୁ ମିଳିଥିଲା ବିଶ୍ଵ ସ୍ଵୀକୃତି ଅର୍ଥାତ୍ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର। ସେ ଜଣେ ଅସାଧାରଣ ପ୍ରତିଭାଧର ମଣିଷ ଥିଲେ। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ଵର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପଠିତ ଲେଖକ। ସର୍ବୋପରି ଜୋସ୍ ସାରାମାଗୋ ଥିଲେ ଜଣେ ମାନବୀୟ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ଭାଷ୍ୟକାର। ଉପନ୍ୟାସ, ଗପ, କବିତା, ନାଟକ, ସାମ୍ବାଦିକତା, ରାଜନୀତି ସବୁଠି ସେ ମାନବବାଦର ଜୟଗାନ କରିଥିଲେ।

ସିମସ୍ ଜଷ୍ଟିନ୍ : ଇଟାଲି ବ୍ୟତୀତ ବିଶ୍ଵ ଆଉ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକୁ ଜଣେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କବି ଭାବରେ ସର୍ବାଧିକ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସିମସ୍ ଜଷ୍ଟିନ୍। ତେବେ କେବଳ ଜଣେ କବି ଭାବରେ ସେ ନିଜକୁ ସୀମିତ କରି ରଖି ନ ଥିଲେ। ଆଲର୍ଲିଣ୍ଡର ଏହି ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଜଣକ ଏକାଧାରରେ ଥିଲେ ଜଣେ କବି, ନାଟ୍ୟକାର, ଅନୁବାଦକ, ଅଧ୍ୟାପକ ତଥା ରାଜନୈତିକ ସମୀକ୍ଷକ। ବେଲଫାଷ୍ଟ ଯୁଦ୍ଧଭର୍ଷିତରେ ଅଧ୍ୟାପନା କରିବା ପରେ ତାଙ୍କର ସାହିତ୍ୟ ସାଧନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରାଥମିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସେ କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ। ମାତ୍ର ପରେ ଏଭଳି ଭାବରେ ସେ କଲମ ତାଳନା କଲେ ଯେ ତାହା ସାହିତ୍ୟର ସମସ୍ତ ବିଭବକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଥିଲା। ୧୯୯୫ରେ ସେ ନୋବେଲ ମଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ।

ଲିପ୍ଟିକ୍

—ଶ୍ରୀଗୋବିନ୍ଦ

ଲିପ୍ଟିକ୍‌କୁ ନେଇ ମୋର ଅନେକଦିନରୁ ଗୋଟେ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି । ସବୁ ଓଠକୁ ପତଳା ଲିପ୍ଟିକ୍ ଚଳିବ କିମ୍ପା ମୋଟା ଲିପ୍ଟିକ୍ ଲଗାଉଥିବା ଝିଅ କି ମହିଳାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ମୋତେ କାହିଁକି କେଜାଣି ଟକେ ଅଟୁଥା ଲାଗେ । ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଏମିତି ଗାଡ଼ ଲିପ୍ଟିକ୍ ଲଗାଇ ଅର୍ପିତ ଗଲାବେଳେ କେବେ କେମିତି ପଚାରିଛି ତ, ସେ ସହଜ ଜଙ୍ଗରେ ଏସବୁକୁ ନେଇନି, ବରଂ ଚିତ୍ରିଯାଇଛି । ସେହିଦିନରୁ ମୁଁ ଲିପ୍ଟିକ୍ ବାବଦରେ କାହାକୁ ପଚାରିବାକୁ ଉଚିତ ମଣିନି । ଠିକ୍ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ପରି ଆମ ଅର୍ପିତରେ କାମ କରୁଥିବା ମୋ ସହକର୍ମୀ ନାଲିମା ମାଡ଼ାମା । ମୋ' ଠାରୁ ବର୍ଷେ କି ଦି' ବର୍ଷ ସାନ, ବିବାହିତା ବି । ହେଲେ ସେ ମଧ୍ୟ ଏହି ମୋଟା ଲିପ୍ଟିକ୍ ମାୟାରୁ ବର୍ତ୍ତିପାରିନାହାନ୍ତି ।

ବାତ୍ୟା ଫନୀର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଆଖି ସାମନାରେ ରଖି ଅଧିକାଂଶ ସ୍ତ୍ରୀ ସେଦିନ ପ୍ରାୟ ଆସି ନ ଥିଲେ । ଅର୍ପିତରେ ମୁଁ ଓ ନାଲିମା ମାଡ଼ାମା । ପବନର ଗତି ବଦଳିବାକୁ ଆଉ କେହି ଆସିବାର ବି ଚାହୁଁ ନ ଥିଲୁ । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସରବରାହ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ଥିଲା । କାମ କିଛି ବି ହେଉ ନ ଥିଲା ଅର୍ପିତରେ । ଲାଇଟ୍ ନ ଥିବାରୁ କ୍ରମଶଃ ଅନ୍ଧାର ମାଡ଼ିଆସିଲା ପରି ଲାଗୁଥିଲା । ଚାହିଁଲେ ବି ଘରକୁ ଫେରିବାର କିଛି ସୁବିଧା ନ ଥିଲା । ସେ ଓ ମୁଁ କଥା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅନେକ କଥା ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଉଥିଲୁ । ସେଦିନ ସେ ଭାରି ରୋମାଞ୍ଚିକ ଜଣାପଡ଼ୁଥିଲେ । କାମ ନ ଥିବାରୁ ଗପବାର ସୁଯୋଗକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ହାତଛତା କରୁ ନଥିଲୁ । ଗପିବାବେଳେ ଆଖିରେ ଆଖି ମିଶିଗଲେ ମୁଁ ମୁହଁ ବୁଲାଇ ନେଉଥିଲି ଅନ୍ୟଆଡ଼େ । ସେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମନସ୍କ ହୋଇପଡ଼ୁଥିଲେ । ଅନେକ କଥାବାକ୍ଷା ଭିତରେ ମୋର ଟକେ ଡାକ ସହ ଭଲଭାବରେ ମିଶିବାର ସାହସ ଆସିଯାଇଥିଲା । ଏଇ ମୌକାରେ ମୋଟା ଲିପ୍ଟିକ୍ ବୋଲିବା କଥା ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଦେଇଥିଲି ।

ତା'ପରେ ସେ କିଛି ସମୟ ନୀରବ ରହି ଚାରିଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ । ମୋର ସେତେବେଳକୁ ପିଲେହି ପାଣି, କାଳେ ସେ ଖରାପ ଭାବିଥିବେ ଭାବି ମୁଁ ଭିତରେ ସଂକୁଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲି । ସେ ମୁଁଙ୍କ ଚେୟାରକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଚାଣି ଆଣି ଚଢ଼କିନା ମୋ ଗାଲରେ ଚୁମାଟିଏ ଦେଇ ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ । ତାଙ୍କର ଏଭଳି ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁ ନ ଥିଲି । ସହଜହେବା ଜଙ୍ଗରେ ସେ କହିଲେ, ଦାସବାବୁ, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଭଲପାଇବାର ଦୁର୍ବଳତା ଅନେକଦିନ ଆଗରୁ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ କହିପାରୁ ନ ଥିଲି । ଫନୀ ଏ ସୁଯୋଗ ଦେଲା ଆଜି । ନାଲିମା ମାଡ଼ାମାଙ୍କ ଓଠକୁ ଚାହିଁଲା ବେଳକୁ ଲିପ୍ଟିକ୍ ପତଳା ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଯାହା ମୋତେ ପସନ୍ଦ ଲାଗେ ।

ସଂଧ୍ୟାରେ ଘରକୁ ଫେରିବା ପରେ କଷ୍ଟ ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ପରେ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ବାତ୍ୟା ପାଇଁ ରାସ୍ତାରେ ଗଛ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଥିବା କାରଣରୁ ଅର୍ପିତ ବସ୍ ଆସି ପାରି ନ ଥିଲା । ମୋ ସ୍ତ୍ରୀର ଜଣେ ସହକର୍ମୀ ବାଇକରେ ଆଣି ଘରପାଖରେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । କାହିଁକି କେଜାଣି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀର ଓଠକୁ ଚାହିଁଲା ବେଳକୁ ତା' ଓଠରେ ବି ଲିପ୍ଟିକ୍ ନ ଥିଲା ।

—ସାନମଛୁଆଯାଇ, ରାଜଘର ପୋଖରୀ, ଭଦ୍ରକ ।

ସ୍ମୃତି ଫେରେ ମୋତି ହେଇ

ସକାଳ ହେବାକ୍ଷଣି ରାତି କେଶେ ହଜିଯାଏ ହଜେଇ ଦେଇଥିବା ଅନ୍ଧାରକୁ ଖୋଜିଖୋଜି ନୟାତ ଛୁଏ ସିନା ଫେରେନାହିଁ ରାତି ମାତ୍ର, ଫେରି ଆସିବି ସ୍ମୃତିମାନେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମୋତିର ତୋଫା କାନ୍ତି ନେଇ ଦେଖିଲେ ସେସବୁକୁ ସହଜରେ ମାନି ଛୁଏନାହିଁ ଅନ୍ଧାର ଭିତରେ ଏତେ ଚମକ ଥିଲାବୋଲି ।

—ବିନୟ ଭୃଷଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ(ମିଟୁ) ହରସିଂପୁର, ପିରହାଟ, ଭଦ୍ରକ

କ୍ଷତାକ୍ର

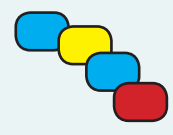
ଅଭିମାନର ଅଦୃଶ୍ୟ ନିଆଁରେ ଲୁହୁଟେଲ ଆଜି ଏ ହୃଦୟ, ପାଉଣ ଶୁଭିରୁ ସାଉଁଟି ଯାଏ ମମତାର ସେଇ ବଳୟ ।

ଟୋପାଏ ଲୁହରେ ଅଭିଯୋଗ କେତେ ସମ୍ପର୍କରୁ ଉଠେ ବିଶ୍ୱାସ, ଭ୍ରମ ମନେହୁଏ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଟା ସତେ ଘୃଣ୍ୟ ଲାଗେ ସବୁ ନିଃଶ୍ୱାସ ।

ସମୟେ ସାଇତା ଗଭୀର ସ୍ନେହରେ ଭୁଲ୍ ବୁଝାମଣା ଛିଟା, ମୀମାଂସା ବିହୀନ କ୍ଳେଶ ଆଣିଦିଏ ଜନ୍ମଦିଏ କ୍ରୋଧ କଣ୍ଠା ।

ସେ କଷ୍ଟକ ଅବା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ସତେ ଭେଦିଯାଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର, କଷ୍ଟ ଜର୍ଜରିତ ଚିତ୍ତ ସହ ଖାଲି କ୍ଷତାକ୍ର କରେ ଚିହ୍ନାର ।

—ଦୀପାଞ୍ଜଳି ଧୂପାଳ +୩ ତୃତୀୟ ବର୍ଷ, ବିଜ୍ଞାନ ଫକାରମୋହନ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାଲେଶ୍ୱର

କାର୍ତ୍ତୁନପ୍ରିୟ କରନ୍

ସବି ଦେଖିଲକ ପୁଅ କରନ୍। ହୋମ ବ୍ୟାନରରେ ନିର୍ମିତ ଏବଂ ସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ତଥା ନିକଟରେ ରିଲିଜ ହୋଇଥିବା ଚିନ୍-ଏକ୍ସ ଲଭ୍ ଷ୍ଟୋରିଭିଜିକ ସିନେମା 'ପଲ୍ ପଲ୍ ଦିଲ୍ କେ ପାସ୍'ରେ ତାଙ୍କୁ ବ୍ରେକ୍ ମିଳିଛି। ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଫିଲ୍ମରୁ ସେ ନିଜର ବଲିଉଡ୍ କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି। ଏ ନେଇ କରନ୍ କହନ୍ତି, 'ଏସବୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଛି ପାପା (ସନିକ)ଙ୍କ ପାଇଁ। କାରଣ ଫିଲ୍ମଟି ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ମୋ ପଛରେ ଛାଇ ଭଳି ରହିଥିଲେ। ଅସଲ କଥା ହେଲା ପାପା ମୋତେ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି ଆଉ ଏକ ସିନେମା ନିର୍ମାଣ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରାକ୍ ସୂଚନା ଦେଇସାରିଲେଣି।' ତେବେ କରନ୍ଙ୍କୁ ଅବସର ମିଳିଲେ ସେ କ'ଣ କରନ୍ତି ଜାଣନ୍ତି ? ତିରି ସାମନାରେ ବସି କାର୍ତ୍ତୁନ ଦେଖନ୍ତି। ଖାସ୍ କଥା ହେଲା, ଆଜ୍ଞା ବ୍ୟତୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସିତ୍ରେ ବସିବାକୁ ମନ ବଳାଇଛନ୍ତି ସେ। ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଏକ କାର୍ତ୍ତୁନ ଫିଲ୍ମଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି। ତେବେ ଗୋଟିଏ ପଟରେ ଅଭିନୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟପଟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପରି ଦୁଇ ଦାୟିତ୍ବ ସେ କିପରି ସୁତାରୁ ରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଆଗାମୀ ସମୟ ହିଁ କହିବ।

କେତେବେଳେ ହିଁ କେତେବେଳେ ନା

ସୁମ୍ନା କେତେବେଳେ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିପାରୁନାହାନ୍ତି। 'ପତି ପତ୍ନୀ ଔର ୱେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମୁଦାସର ଅଜିଜଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର କୁଆଡେ ଏବେ ପୁଲ୍ ରୋମାନ୍ସ ଚାଲିଛି। ଅବଶ୍ୟ କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ପରୋକ୍ଷରେ ସ୍ବାକାର କରିଥିଲେ ସୁମ୍ନା କୁମ୍ଭରେସା। ହେଲେ ଏବେ ଏ ନେଇ କେହି ପଚାରିଲେ ସେପରି କଥା ପଛରେ ଆସିବି ସତ୍ୟତା ନାହିଁ ବୋଲି କହି ଚୁଲୁଛନ୍ତି। ଏପରି ବିଷୟକୁ ନେଇ ସଫେଇ ଦେଇ ସେ କହନ୍ତି, 'ମୋ ନାମରେ କେହି ଅପପ୍ରଚାର କରୁଛି। ମୁଦାସର ମୋର ଜଣେ ଭଲ ବନ୍ଧୁ। ତାଙ୍କ ନାମ ସହ ମୋ ନାମକୁ ଅସଫାରି ଯୋଡା ଯାଉଛି। ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛି। ଅନ୍ୟ କଥାରେ ପୁଣି ଖେଳାଇବାକୁ ମୋ ପାଖରେ ସମୟ ନାହିଁ। ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ ମୁଦାସର ତାଙ୍କର ଆଗାମୀ ଫିଲ୍ମରେ ସୁମ୍ନାଙ୍କୁ ନେବାକୁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି।

ଚାଲିଛି ନାୟିକା ଖୋଜା

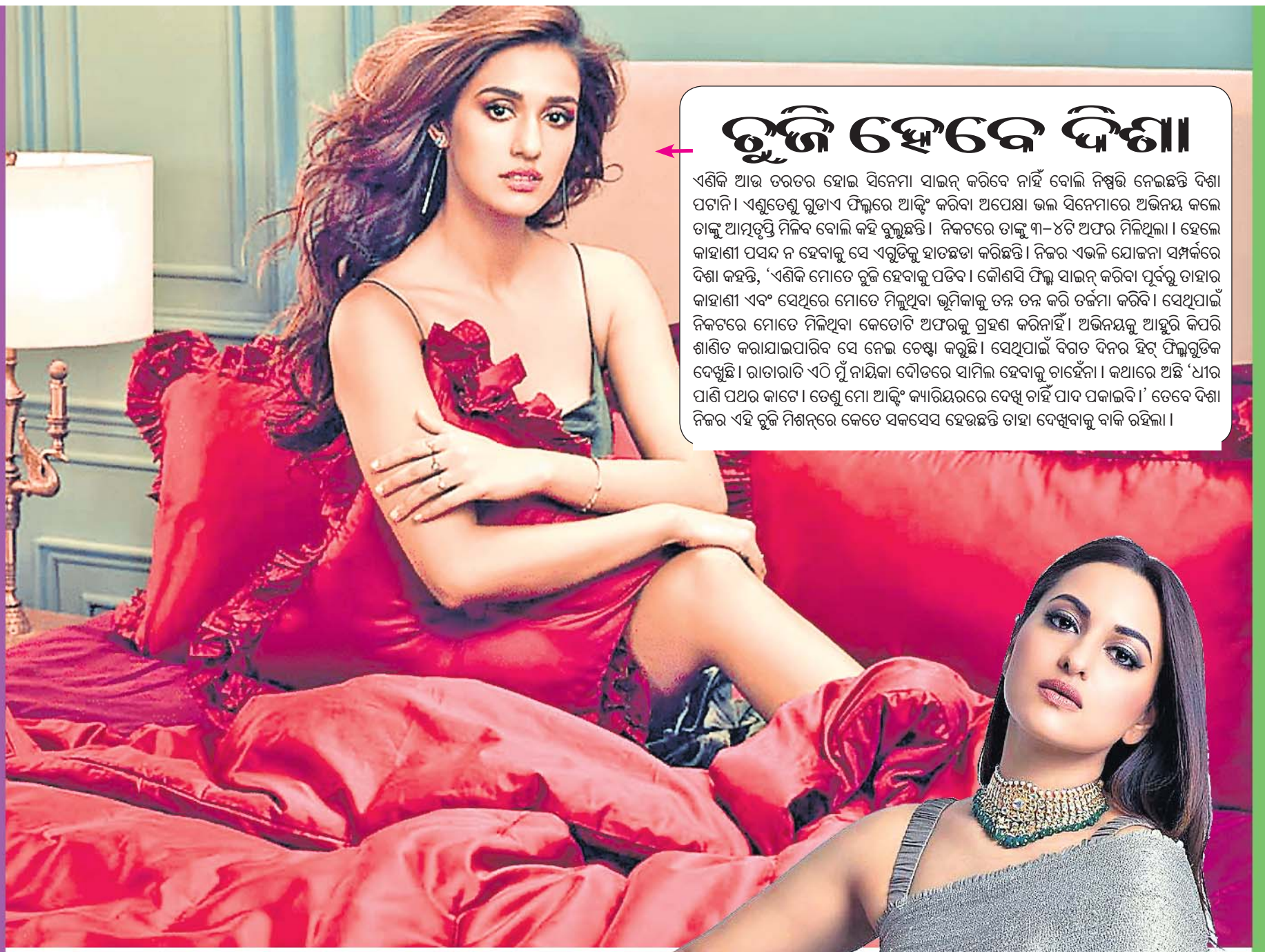
ସିତରେ ଯାକୁ ହିଁ କହନ୍ତି ହାତୀ ମୁଣ୍ଡରେ ସୁନା କନସ ଢାଳିବା। ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ସିନେମା ରିଲିଜ୍ ହେବାର ଦିନ କେଇଟା ହୋଇନି ହାତରେ ଆଉ ଏକ ଅଫର। ହିଁ, ସେ ହେଲେ ନବାଗତ ରାକେଶ ଦେଓ। ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ 'ତୁ କହିବେ ଆଇ ଲଭ୍ ୟୁ' ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିଛି। ଏବେ ସେ 'ତୁ ମୋ କମକୋରି' ଚାଲଚଳା ବିଶିଷ୍ଟ ଆଉ ଏକ ସିନେମାର ନାୟକ ସାଜିଛନ୍ତି। ହେଲେ ଏପରି ଏକ ଇମୋଶନାଲ ପ୍ରେମ କାହାଣୀରେ ତାଙ୍କ ସହ ନାୟିକା ଭାବରେ କିଏ ସ୍ଥିତ୍ ସେୟାର କରୁଛି ତାହା ଫାଇନାଲ ହୋଇନାହିଁ। ଏଥିପାଇଁ ଜଣେ ଚୁଲୁଚୁଲି ସୁନ୍ଦରୀ ସନ୍ଧାନରେ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରଯୋଜକ ଭାର୍ଗବୀ ତ୍ରିପାଠୀ-ବିଜି ପଟ୍ଟନାୟକ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସତ୍ୟୋଷ ବିଶ୍ବାଳ। ସନ୍ତୋଷ ଏହି ଫିଲ୍ମର କାହାଣୀ ସହ ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରଚନା କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରେମ ଆନନ୍ଦଙ୍କ ସ୍ବର ସଂଯୋଜନାରେ ବସନ୍ତରାଜ ସାମଲଙ୍କ ଗତିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ମୁଖକ ରେକର୍ଡିଂ କାମ ତାଙ୍କୁ ରହିଛି। ଶ୍ରଦ୍ଧା ସବୁରୀ ବ୍ୟାନରରେ ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ଶୁଟିଂ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି।

ତାପସୀ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ..

ତାପସୀ ପାନ୍ଥୁ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାହା ଯେ ତାଙ୍କୁ ଏତେ ଶୀଘ୍ର ମିଳିଯିବ ତାହା ସେ ବିଶ୍ବାସ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି। କଥା କ'ଣ ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ 'ସାଣ୍ଡ କି ଆର୍ଗ'ରେ ତାଙ୍କ ଭୂମିକାକୁ ଦର୍ଶକ ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି। ଫିଲ୍ମଟି ରିଲିଜ୍ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାର ଏକ ପ୍ରମୋ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ତାପସୀ ନିଜ ମନ କଥା କହିବାକୁ ପଛାଇ ନ ଥିଲେ। ଏହି ସମୟରେ ସେ କହିଥିଲେ, 'ଏପରି ଏକ ଡେୟାର ଡେଭିଲ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ମୋର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଫିଲ୍ମର ପ୍ରଯୋଜକ ଅନୁରାଗ କଶ୍ୟପ ମୋତେ ମୋ ଭୂମିକା ବିଷୟରେ କହିଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଖୁସିରେ ଉତ୍ତୁଳି ଉଠିଥିଲି। ଏଥିରେ ମୁଁ ଜଣେ ସାପ୍ ସୁନ୍ଦର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛି ଏବଂ ତାହାକୁ ଦର୍ଶକ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ମୋ ନିକଟରେ ଭାଷା ନାହିଁ। ବିଶ୍ବା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତଥା ପରିଶ୍ରମ ବୟସରେ ସାପ୍ ଶୁଟିଂରେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ପ୍ରକାଶି ତମାରଙ୍କ ଜୀବନୀକୁ ନେଇ ଫିଲ୍ମଟି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି। ଏଥିରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଭୂମିକାରେ ତାପସୀ ଏବଂ ପ୍ରକାଶୀ ଭୂମିକାରେ ଭୂମି ପେଦନେକର ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ଯୋଡ଼ି ୬୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ ୩୦ଟି ଜାତୀୟ ପୁରସ୍କାର ହାସଲ କରି ଆଲୋଚନାର ପରିସରକୁ ଆସିଥିଲେ। ଯେହେତୁ ଏହି ମହିଳାସୂକ୍ଷ୍ମ ନେଇ ଫିଲ୍ମଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ତେଣୁ ଏହାକୁ ତାପସୀ ନିଜ ମା'ଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ କରିଛନ୍ତି।

ରାକେଶ

ତୁଜି ହେବେ ଦିଶା

ଏଣିକି ଆଉ ତରତର ହୋଇ ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ନିଶ୍ଚିତ ନେଇଛନ୍ତି ଦିଶା ପଟ୍ଟନାୟକ। ଏଣୁତେଣୁ ଗୁଡାଏ ଫିଲ୍ମରେ ଆଜ୍ଞା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଭଲ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କଲେ ତାଙ୍କୁ ଆତ୍ମତୃପ୍ତି ମିଳିବ ବୋଲି କହି ଚୁଲୁଛନ୍ତି। ନିକଟରେ ତାଙ୍କୁ ୩-୪ଟି ଅଫର ମିଳିଥିଲା। ହେଲେ କାହାଣୀ ପସନ୍ଦ ନ ହେବାକୁ ସେ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ହାତଛତା କରିଛନ୍ତି। ନିଜର ଏଭଳି ଯୋଜନା ସମ୍ପର୍କରେ ଦିଶା କହନ୍ତି, 'ଏଣିକି ମୋତେ ତୁଜି ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। କୌଣସି ଫିଲ୍ମ ସାଇନ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାର କାହାଣୀ ଏବଂ ସେଥିରେ ମୋତେ ମିଳୁଥିବା ଭୂମିକାକୁ ଡର ଡର କରି ଚର୍ଚ୍ଚନା କରିବି। ସେଥିପାଇଁ ନିକଟରେ ମୋତେ ମିଳୁଥିବା କେତୋଟି ଅଫରକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହିଁ। ଅଭିନୟକୁ ଆହୁରି କିପରି ଶାନ୍ତିତ କରାଯାଇପାରିବ ସେ ନେଇ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି। ସେଥିପାଇଁ ବିଗତ ଦିନର ହିଟ୍ ଫିଲ୍ମଗୁଡ଼ିକ ଦେଖୁଛି। ରାତାରାତି ଏଠି ମୁଁ ନାୟିକା ବୌଦ୍ଧେ ସାମିଲ ହେବାକୁ ଚାହେଁନା। କଥାରେ ଅଛି 'ଧାର ପାଣି ପଥର କାଟେ' ତେଣୁ ମୋ ଆଜ୍ଞା କ୍ୟାରିୟରରେ ଦେଖି ଚାହିଁ ପାଏ ପକାଇବି।' ତେବେ ଦିଶା ନିଜର ଏହି ରୁଚି ମିଶନ୍ରେ କେତେ ସକସେସ ହେଉଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା।

ଅବୁଝା ସୋନାକ୍ଷୀ

ଯେତେ ବୁଝାଇଲେ ବି ସୋନାକ୍ଷୀ ବୁଝିବାକୁ ନାପାକ। ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପଶିଯାଇଛି ଯେ ନାବା ସାଧୁଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରକରି ନିର୍ମିତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର 'ଲାଲ୍ କପ୍ପାନ୍'ରେ ତାଙ୍କ ଭୂମିକାର ସେତେ ଗୁରୁତ୍ବ ନାହିଁ। ହେଲେ ଏଭଳି ଧାରଣା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅମୂଲ୍ୟ ବୋଲି ସଫେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ନବଦୀପ ସିଂ। ଏ ନେଇ ସେ କହନ୍ତି, 'ସୋନାକ୍ଷୀ ଯାହା ଭାବୁଛନ୍ତି ତାହା ସତ ରୁହେଁ। କାହାଣୀରେ ତାଙ୍କ ଭୂମିକାର ଗୁରୁତ୍ବ କେତେ ସେ ଥଣ୍ଡା ମିଜାଜରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଜାଣିପାରିବେ। ବୋଧହୁଏ ଏ ନେଇ କେହି ତାଙ୍କୁ ଉପକେଇ ଦେଇଛି। ଫଳରେ ନିଜର ଧାରଣା ଠିକ୍ ବୋଲି ସେ କହି ଚୁଲୁଛନ୍ତି।' ସେପତେ ସୋନାକ୍ଷୀ କହନ୍ତି, 'ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ପ୍ରଥମେ ମୋତେ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ସେହି ଅନୁସାରେ ମୋ ଭୂମିକାରେ ସେମିତି କିଛି ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲି ନାହିଁ। ମୋ ରୋଲ୍‌କୁ ଶୁଟିଂ ସମୟରେ କାଷ୍ଟିଂ କରାଯାଇଛି। ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ସୋନାକ୍ଷୀଙ୍କ ଭିତରେ ଏ ନେଇ ଚାଲିଥିବା ଶୀତଳ ମୁଞ୍ଚ କେବେ ଶେଷ ହେଉଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା।

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ଦରମା ଟଙ୍କାରେ ପା'ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଓ ଧୋତି କିଣିଥିଲି

ବିଶ୍ୱଭାରତୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫେସର ତଥା
ସମାଲୋଚକ ଓ କବି ମନୋରଞ୍ଜନ ପ୍ରଧାନ ନିଜ ପ୍ରଥମ
ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ସୁକିନ୍ଦା ଅନ୍ତର୍ଗତ ହରିପୁର ଗାଁରେ ମୋ ଜନ୍ମ। ସ୍ଥାନୀୟ ମହାଦେବ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ୧୯୭୫ ମସିହାରେ ଏକାଦଶ ପାସ କରିବା ପରେ କଟକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କଲେଜରେ ଆଇଏ ଓ ଓଡ଼ିଆ ସମ୍ମାନ ରଖି ବିଏ ପଢ଼ିଥିଲି। ତା'ପରେ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଶାନ୍ତିନିକେତନସ୍ଥିତ ବିଶ୍ୱ ଭାରତୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଓଡ଼ିଆରେ ଏମ୍ଏ କଲି। ଏମ୍ଏ ପାସ କରିବା ପରେ ମୁଁ 'କାହ୍ନୁଚରଣ ଓ ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଉପନାୟକ: ଏକ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ବିଚାର' ବିଷୟ ଉପରେ ପିଏଚ୍ଡି କରୁଥିଲି। ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱଭାରତୀ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଓଡ଼ିଆ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତି ମିଳିଗଲା। ଏହା ହେଉଛି ୧୯୮୪ ମସିହାର କଥା। ସେତେବେଳେ ମୋର ଦରମା ଥିଲା ୧୫୧୨ ଟଙ୍କା। ପ୍ରଥମ ମାସ ଦରମାରେ ମା' ପାଇଁ ଶାଢ଼ି, ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ଧୋତି-ଶାର୍ଟ ଓ ମୋର ପୁଅ ସାର୍ ପଠାଣି ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ ପାଇଁ ଶରତ ଋତନାବଳୀରୁ ଏକ ସେଟ୍ କିଣିଥିଲି। ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ୫୦ ଟଙ୍କାର ମିଠା ଖାଇବାକୁ ବି ଦେଇଥିଲି। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ବହି କିଣିବା ଓ ପଢ଼ିବାର ସଉକ ଥିବାରୁ ମୁଁ ମୋ ନିଜ ପାଇଁ ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥାବଳୀର ଦୁଇଟି ଭାଗ କିଣିଥିଲି। ତା'ସହିତ ୨ଟି ଦେହଲଗା ସାବୁନ, ଦୁଇଟି କଲମ ଓ ଦୁଇଟି ଧୂପ ପ୍ୟାକେଟ୍ କିଣିବା ପରେ ଖାଇବା ବାବଦ ମେସ୍ରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲି। ଏତେସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ପରେ ବି ମାସ ଶେଷକୁ ଆହୁରି ୪୦୦ ଟଙ୍କା ବଳିଥିଲା। ଛୁଟିରେ ଘରକୁ ଗଲାବେଳେ ସେହି ୪୦୦ ଟଙ୍କା ନେଇ ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇଥିଲି। ହେଲେ ବାପା ମନାକଲେ ଆଉ କହିଲେ-ତୋ ପାଖରେ ରହିବା ଯାହା ମୋ ପାଖରେ ରହିବା ସେୟା। କିନ୍ତୁ ମୁଁ କି ଛାଡ଼ିବା ପିଲା। ସେ ଟଙ୍କା ନେଇ ଗାଁ ପାଖ ସୁକିନ୍ଦାଗଡ଼କୁ ସାଇକେଲରେ ଯାଇ ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ହଳେ ହାଓ୍ୱାଲ ଚପଲ ଓ ଗୋଟେ ଛତା ୬୫ ଟଙ୍କା ଦେଇ କିଣି ଆଣିଥିଲି। ତାକୁ ଦେଖି ବାପା ସେଦିନ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇ

କାନ୍ଦି ପକାଇଥିଲେ। ଯା' ଭିତରେ ଅନେକ ବର୍ଷ ଅତିବାହିତ। ଅଧ୍ୟାପକରୁ ପ୍ରମୋଶନ ପାଇ ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ ଆଉ ତା'ପରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ଭାବେ ବିଶ୍ୱଭାରତୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇସାରିଲିଣି। ଅଧୁନା ବିଶ୍ୱଭାରତୀରେ ମୁଁ ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରଫେସର ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟରତ। କିନ୍ତୁ ଏବେ ବି ସେହି ପୁରୁଣା କଥା ସବୁ ମନେପଡ଼ିଲେ ଆଖିରେ ଲୁହ ଆସିଯାଉଛି। ତେବେ ଅଧ୍ୟାପନା ବ୍ୟତୀତ ପ୍ରାୟ ୧୪ ବର୍ଷ ଛାତ୍ର ପରିଚାଳକ, ୧ ବର୍ଷ ମୁଖ୍ୟ ଲାଇବ୍ରେରିଆନ୍, ୩ ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ, ୩ ବର୍ଷ ଓଡ଼ିଆ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟର ମେଜର୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ କୋଅର୍ଡିନେଟର ତଥା ବିଶ୍ୱଭାରତୀ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ପରିଷଦର ସାଧାରଣ ସମ୍ପାଦକ ଭାବେ ୧୦ ବର୍ଷ ଓ ପରିଷଦର ସଭାପତି ଭାବେ ମଧ୍ୟ ୩ ବର୍ଷ ମୁଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି। ତା'ଛଡ଼ା ଛାତ୍ରକଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗରେ ବି ୩ ମାସ ତାଲିକାରେ ଥିଲି। ଆଉ ଏବେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଭିନ୍ନ କମିଟିରେ ସଦସ୍ୟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି। ସେହିପରି ଯୁରୋପର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଆଦିରେ ନିଜର ମତାମତ ଦେଇ ଆସୁଛି। ଏହା ବ୍ୟତୀତ ନିୟମିତ ବିଭିନ୍ନ ଲେଖାଲେଖିରେ ବି ମୁଁ ରୁଚି ରଖୁଛି। ବିଶେଷକରି ସମାଲୋଚନାଭିତ୍ତିକ ଲେଖା ଲେଖିବାକୁ ମୋତେ ଖୁବ୍ ଭଲ ଲାଗେ। ପ୍ରାୟ ୨୦ଟି ସମାଲୋଚନାଭିତ୍ତିକ ପୁସ୍ତକ ମୋର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇସାରିଲାଣି। ତା'ଛଡ଼ା ଅନେକ କବିତା ବି ମୋର ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ। ଲେଖାଲେଖି ପାଇଁ ମୋତେ ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ପୁରସ୍କାର ଓ ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି। ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଜୀବନୀ ପାଇଁ ମିଳିଥିବା ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ। ସେହିପରି ବିଭିନ୍ନ ପୁରସ୍କାର କମିଟିର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚତର ପୁରସ୍କାର ସଂସ୍ଥାରେ ପ୍ରସ୍ତାବକ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ମୋର ଭୂମିକା ବେଶ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି।

ଚୋରା ଚାହାଣିକୁ ଲାଜୁଆ ହସ ତହିଁରୁ ଝରୁଛି ପ୍ରେମର ରସ

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ କଣେଇ କଣେଇ ଚାହୁଁଛି। ତା' ଲାଜୁଆ ହସରେ ମୁଁ ଫୁଲ ଘାଇଲି। ତାକୁ ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କରିବା ଠିକ୍ ହେବ କି ?
-ଅତନୁ ସାହୁ, ସୁନାବେଡ଼ା, କୋରାପୁଟ

ଉତ୍ତର : ଶୁଭସ୍ୟ ଶାନ୍ତମ। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେମର ପହିଲି ସିଗନାଲ ଠିକ୍ ଅଛି ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି ତେବେ କଲେ ହୁଏତ ଚାନ୍ଦୁ ହାତରୁ ଖସିଯାଇପାରେ। 'ଚୋରା ଚାହାଣିକୁ ଲାଜୁଆ ହସ, ତହିଁରୁ ଝରୁଛି ପ୍ରେମର ରସ'। ତେଣୁ ତେରି ନ କରି ଧାଡ଼ି ଦେଖି ମାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ପ୍ରେମ କରି କରି ମୁଁ ଥକି ପଡ଼ିଲିଣି। ଏବେ କ'ଣ କରିବି ଜାଣିପାରୁନି।
-ସୁବୋଧ ପ୍ରଧାନ, ପାରାଦୀପ, ଜଗତସିଂହପୁର

ଉତ୍ତର : ଗେରୁଆ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ତପସ୍ୟା କରନ୍ତୁ। ପ୍ରେମକୁ ନେଇ ଯେତେ ଚେନସନ ମନରେ ଅଛି ଦୂର ହୋଇଯିବ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଥରେ ଜଣେ ଝିଅକୁ ଏକ୍ସକ୍ୟୁଟିଭ ଦେଖି 'ଆଇ ଲଭ ୟୁ' କହିଲି। ସେ ତାହା ଶୁଣି ହସି ଦେଲା। ଏବେ ଦେଖିଲେ ହସିଦେଉଛି, ହେଲେ କଥା ହେଉନି। କ'ଣ କରିବି ?
-ତନ୍ମୟ ଦାସ, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର : ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ବିଶ୍ୱାସ-ଅବିଶ୍ୱାସର ଦୋହଲକରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି। ଆପଣ ସିନା ସେ ଝିଅକୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଲଭ କରୁଛନ୍ତି, ହେଲେ ତାହାର ବୋଧହୁଏ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତେତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫେର୍ ଆସିନି। ବାସ୍, କେଁ କେଉଁଠି ରହିଛି ଖୋଜି ବାହାର କରନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଅନେକେ କହନ୍ତି ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅଙ୍କର ହୃଦୟ ନାହିଁ। ଏକଥା ସତ କି ?
-ଦିବାକର ପୃଷ୍ଟି, ଯାଜପୁର

ଉତ୍ତର : ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅଟିକୁ ପ୍ରେମ କରିବାକୁ ବୋଧେ ଆପଣଙ୍କ ମନ କୁହୁକୁହୁ ହେଉଛି। ଆପଣ ରୂପର

ଲାବଣ୍ୟରେ ଭାସି ଯାଇ ତା' ମନ ଭିତରେ ବସ ବାନ୍ଧିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ। କାରଣ ପ୍ରେମ ରୂପରେ ନୁହେଁ, ମନରେ ଥାଏ। ତେଣୁ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅଙ୍କର ହୃଦୟ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନରେ ବାଉଳା ନ ହୋଇ ନିଜ ପ୍ରେମ ମିଶନରେ ଆଗେଇଲେ କିଛି ଲାଭ ମିଳିବ। ନ ହେଲେ ସେମିତି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଠିଆ ହୋଇ ଏପରି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଖୋଜୁଥିବେ ଆଉ ଯିଏ ଯାହା ଉତ୍ତର ଦେଲା ତାକୁ ଚର୍ଚ୍ଚନା କରୁ କରୁ ଗତ ନିଲାମ ହୋଇଯାଇଥିବ।

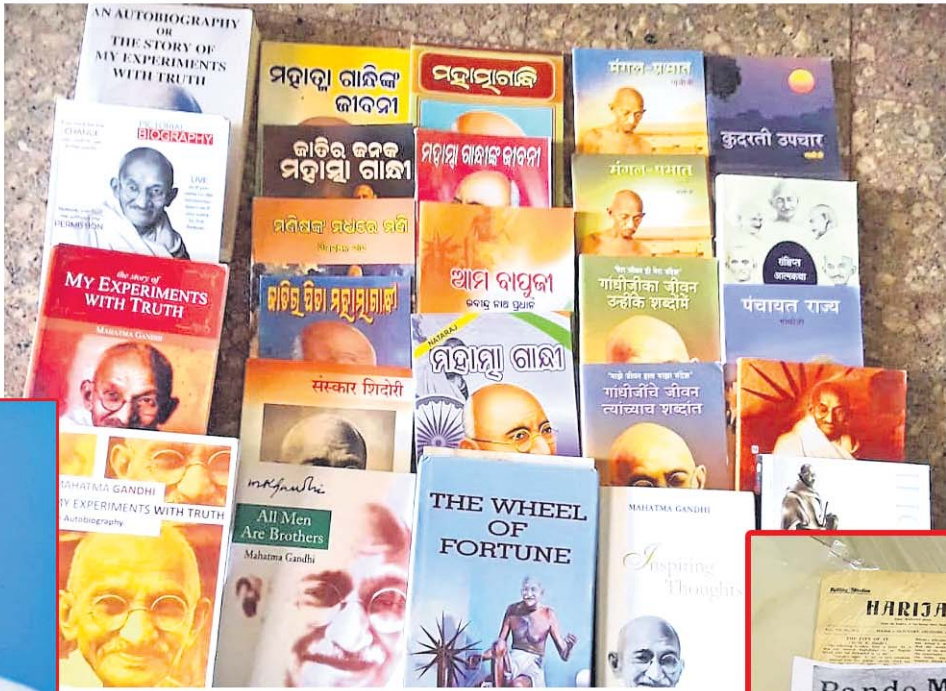
ପ୍ରଶ୍ନ-ପ୍ରେମ ଦରିଆର ମଝିରେ ମୁଁ ଏକ୍ସକ୍ୟୁଟିଭ ଭାସି ବୁଲୁଛି। ଯାହା ହାତ ଧରି ଏତେ ବାଟ ଆସିଲି ସେ ମୋତେ ଅଧା ବାଟରେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲା। ସେ ଏମିତି କାହିଁକି କଲା ?
-ରାଜେଶ, ବୌଦ୍ଧ

ଉତ୍ତର : ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେମ ଆରମ୍ଭ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରେମରେ ଆଗ୍ରହ ବେଶି, ବିଶ୍ୱାସ କମ୍ ଥିଲା। ତେଣୁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଅଧା ବାଟରେ ପାଣିଟିଆ ହୋଇଗଲା। ତେଣୁ ଆଉ ଚିନ୍ତା ନ କରି କୂଳକୁ ଆସି ପୁଣି ଥରେ ମିଶନ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ। ହେଲେ ଏଥର ଯେମିତି ବିଶ୍ୱାସ ଭିତରେ ଭାଇରସ୍ ଏଣ୍ଟ୍ରି ନ କରନ୍ତି ସେ ନେଇ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବେ। ନ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛିବାକୁ କେହି ନ ଥିବେ।

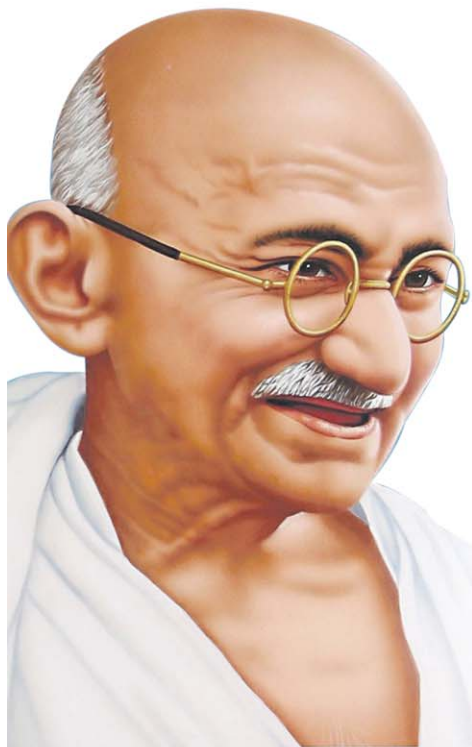
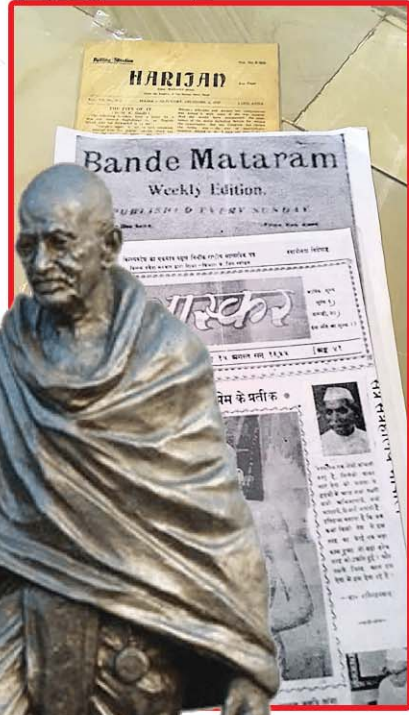

ସାଥୀ

ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ...

ସୂଚିତ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଦ୍ଵିତୀୟ ଶାସନ କବଳରୁ ଦେଶକୁ ମୁକ୍ତକରିବା ପାଇଁ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଅସହଯୋଗ ଆନ୍ଦୋଳନ ଥିଲା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । ତେବେ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ନୀତି ଆର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀ ସ୍ମୃତିଚାରଣକୁ ନିଆରାଭାବେ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ଜଣେ ଭିନ୍ନପଣିଷ୍ଠ । ସେ ହେଲେ ସୂଚିତ ପଟ୍ଟନାୟକ । ଏଥିପାଇଁ ବର୍ଷବର୍ଷଧରି ସେ ଏକାଧିକ ଖବର କାଗଜ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପତ୍ରିକାକୁ ସାଇତି ରଖିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମିଳିଛି ଲିମିକାବୁକ୍ ଅଫ ରେକର୍ଡ଼ ଓ ଇଣ୍ଡିଆ ବୁକ୍ ଅଫ ରେକର୍ଡ଼ । ତାଙ୍କ ଘର କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲା ସଦର ବଜାର ପୋଷ୍ଟ ଅଫିସ ନିକଟରେ । ସେ କୁହନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଘରକୁ ପ୍ରାୟ ୫/୬ ପ୍ରକାରର ବିଭିନ୍ନ ଖବର କାଗଜ ଆସୁଥିଲା । ସେ ସବୁକୁ ସାଇତି ରଖିବାର ନିଶ୍ଚାମତେ ଘାରିଥିଲା । ଏମିତିରେ ୮୫୬ ପ୍ରକାରର ବିଭିନ୍ନ ଖବର କାଗଜ ମଧ୍ୟରେ ଦୈନିକ ୧୨୨ଟି ସାପ୍ତାହିକ ୨୮୪ପାଞ୍ଚିକ, ୧୨୮ଟି ମାସିକ

୧୬୦ପ୍ରକାର ତ୍ରୟମାସିକ ୯ପ୍ରକାରର ଏଥିସହିତ ପୁରୁଣା ବିରଳ ଜେରକ୍ସ ଖବର କାଗଜ ପ୍ରାୟ ୧୭୬ପ୍ରକାରର ଓଡ଼ିଆ, ହିନ୍ଦୀ, ତେଲୁଗୁ, ତାମିଲ, କନ୍ନଡ଼, ମରାଠୀ ଗୁଜରାଟି, କାସୀ ଆଦି ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଖବର କାଗଜ ରହିଛି । ତେବେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏକାଧିକ ପୁରୁଣା ଖବର କାଗଜ ମଧ୍ୟରେ ହରିଜନ, ବନ୍ଦେ ମାତରଂ ପତ୍ରିକା ଏବଂ ତାକଟିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ପ୍ରାୟ ୧୫୦ଟି, ୧୨ଟି ଭାଷାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପୁସ୍ତକ, ୧୫୦ଟି ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫଟୋ, ଯାହାକି ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଘର, ସ୍କୁଲ, ପାଠପଢ଼ା ସମୟର ଚିତ୍ର ରହିଛି । ଏପରି କି ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାଲେଖାଥିବା ପ୍ରାୟ ୧୫୦ଟି ପେନ୍ ସିଲ ସାଇତି ରଖିଛି । ଏସବୁକୁ ଦେଖିଲେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଜୀବନଦର୍ଶନ ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିହୁଏ । ଏହା ହିଁ ଜଣେ ଗାନ୍ଧୀପ୍ରେମୀ ମଣିଷଙ୍କ ସାଇତା ସମ୍ପଦ ।

ପ୍ରାନ୍ତପରେଷ୍ଟ କଫି

କଫି ସମସ୍ତେ ପିଇଥାନ୍ତି, ଆଉ ତାର ରଙ୍ଗ କିପରି ଜାଣିଥିବେ । ହେଲେ ଏଠାରେ ଯେଉଁ କଫି କଥା କୁହାଯାଉଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ଜଳ ପରି ସ୍ଵଚ୍ଛ । କିନ୍ତୁ ପିଇଲେ ତା'ର ସ୍ଵାଦ କୋଲ୍ଡ ବ୍ରିକ୍ ପରି । ଏହାକୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ସ୍କୋଭାକିଆର ବୁଲ ଭାଇ ଡେଭିଡ଼ ଓ ଆଦାମ ନେଗି । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚମାନର ଆରାବିକା କଫି ବିନ୍ଦୁରେ ଏକ ଗୁପ୍ତ ପଦ୍ଧତି ଆପଣେଇ ତାକୁ ସ୍ଵଚ୍ଛରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ପିଇଲେ ଦାନ୍ତରେ କିମ୍ପା କପତାରେ ପଡ଼ିଲେ ବି ଦାଗ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଏହାର ନାମ 'ସିଏଲ୍‌ଆର ସିଏଏଏସ୍' ରଖାଯାଇଛି ।

ସୂଚନା
 ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
 ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା
 ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ।
 ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
 ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ।

ସୋନାଲୀ

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମତେଲ ଟିରର୍ରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
 ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୫ ରମୁଲଗଡ଼
 ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
 ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
 ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ- କୁମାର ଶରତ (ଧରିତ୍ରୀ)
 ସ୍ଥାନ ସୌଜନ୍ୟ-ଅମିତା ରେଣୁରାଣୀ

ହାଃ ହାଃ

ସ୍ୱପ୍ନ

ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ- ହେଲଟି ଶୁଣୁଛ, ମୁଁ
 ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଲି ତମେ ମୋ ପାଇଁ
 ଏକ ହାରା ମୁଦି କଣି ଦେଉଛ।
 ସ୍ୱାମୀ- ମୁଁ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଲି
 ସେଇ ମୁଦିର ଟଙ୍କା ତୁମ ବାପା
 ଦେଉଛନ୍ତି।

ବ୍ୟାଙ୍କ

ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ ବୟଫ୍ରେଣ୍ଡକୁ ଫୋନ୍ କରି-
 ହ୍ୟାଲୋ ତମେ କୋଉଠି ?
 ବୟଫ୍ରେଣ୍ଡ- ବ୍ୟାଙ୍କରେ।
 ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ- ଓଃ ବ୍ୟାଙ୍କରେ..। ତା'ହେଲେ
 ନୂଆ ଫୋନ୍ ପାଇଁ ୧୦ ହଜାର ଟଙ୍କା
 ଓ ଡ୍ରେସ୍ ଲାଗି ୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ମୋ
 ଆକାଉଣ୍ଟକୁ ପଠେଇ ଦିଅ।
 ବୟଫ୍ରେଣ୍ଡ- କୁଡ଼ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଅଛି। ରକ୍ତ
 ପଠେଇ ଦେବି ପିଇବା ପାଇଁ ?

ଆଇରନ୍

ପୁଅ ମା'କୁ- ମା' ଜାଣିରୁ ମୋ ଦେହରେ
 ଜମାରୁ ଆଇରନ୍ ନାହିଁ।
 ମା'- ତୁ କେମିତି ଜାଣିଲୁ ?
 ପୁଅ- କାଲି ଚେକ୍ କରିଥିଲି।
 ମା'- କି ଚେକ୍ ?
 ପୁଅ- ମୁଁ ଦେହରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଲଗେଇଲି
 ହେଲେ ଜମାରୁ ଲାଗିଲାନି। ଆଇରନ୍
 ଥିଲେ ତ ଲାଗିଥାଆନ୍ତା ନା!

ଗାନ୍ଧୀ ମେମୋରିଆଲ୍ ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳ

ତାମିଲନାଡୁର ମଦୁରାଇଠାରେ କାତିର ପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଏକ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ୧୯୫୯ ମସିହାରେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା, ଯାହାର ନାଁ ହେଉଛି ଗାନ୍ଧୀ ମେମୋରିଆଲ୍ ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳ। କେହି କେହି ଏହାକୁ ଗାନ୍ଧୀ ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳ୍ ବି କହିଥାନ୍ତି। ତେବେ ଦେଶରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ପ୍ରମୁଖ ୫ଟି ଗାନ୍ଧୀ ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳ୍ ବା ଗାନ୍ଧୀ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ମଧ୍ୟରୁ ଏହା ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ। ଏଠାରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ତଥା ସ୍ମୃତି ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ଅନେକ ବିରଳ ଜିନିଷ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ରକ୍ତରେ ଲୁହୁଛୁଡ଼ୁ ହୋଇଥିବା ଏକ ଧୋତି ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ, ଯାହାକୁ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସେତେବେଳେ ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଗୁଳି ଚଳାଇ ତାଙ୍କୁ ମାରି ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଇତିହାସ

୧୯୪୮ ମସିହାରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ପରେ ସାରା ଭାରତ ବର୍ଷରେ ଶୋକର ଛାୟା ଖେଳି ଯାଇଥିଲା। ପରିସ୍ଥିତି ଟିକେ ଶାନ୍ତ ହେବା ପରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ଏକ ସଂଗ୍ରହାଳୟ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ମହଲରେ ଏପରିକି ସାଧାରଣ ଲୋକେ ବି ମତଦାୟକ କରିଥିଲେ। ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମିଳିତ ସହଯୋଗରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ମେମୋରିଆଲ୍ ଟ୍ରଷ୍ଟ ନାମରେ ଏକ ଟ୍ରଷ୍ଟ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା। ଆଉ ସେହି ଟ୍ରଷ୍ଟ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ମଦୁରାଇଠାରେ ଏହି ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳଟିର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ୧୯୫୯ ଏପ୍ରିଲ୍ ୧୫ ତାରିଖରେ ଦେଶର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜବାହରଲାଲ୍ ନେହେରୁ ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ। ତେବେ ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ମଦୁରାଇର ଏହି ଗାନ୍ଧୀ ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳ୍ ଏବେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରହିଛି ବା ଯେଉଁ ମହଲରେ ତାହା ଶୋଭା ପାଉଛି, ପୂର୍ବେ ତାହା ମଦୁରାଇ ନାୟକ ରାଜବଂଶର ରାଣୀ ମଙ୍ଗଳାଙ୍କର ପ୍ରାସାଦ ଭାବେ ଜଣାଯାଉଥିଲା। ହେଲେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ମେମୋରିଆଲ୍ ଟ୍ରଷ୍ଟର ଉଦ୍ୟମରେ ରାଣୀ ମଙ୍ଗଳାଙ୍କର ସେହି ପ୍ରାସାଦଟିକୁ ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏଠାକାର ଶାନ୍ତ ତଥା ନିର୍ମଳ ପରିବେଶକୁ ଦେଖି ପରେ ଯୁନାଇଟେଡ୍ ନେଶନ୍ସ ଅର୍ଗାନାଇଜେସନ୍ ତରଫରୁ ଉକ୍ତ ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳକୁ ବିଶ୍ଵସ୍ତରରେ ଏକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳ ପରିଚିତ ମିଳିଥିଲା।

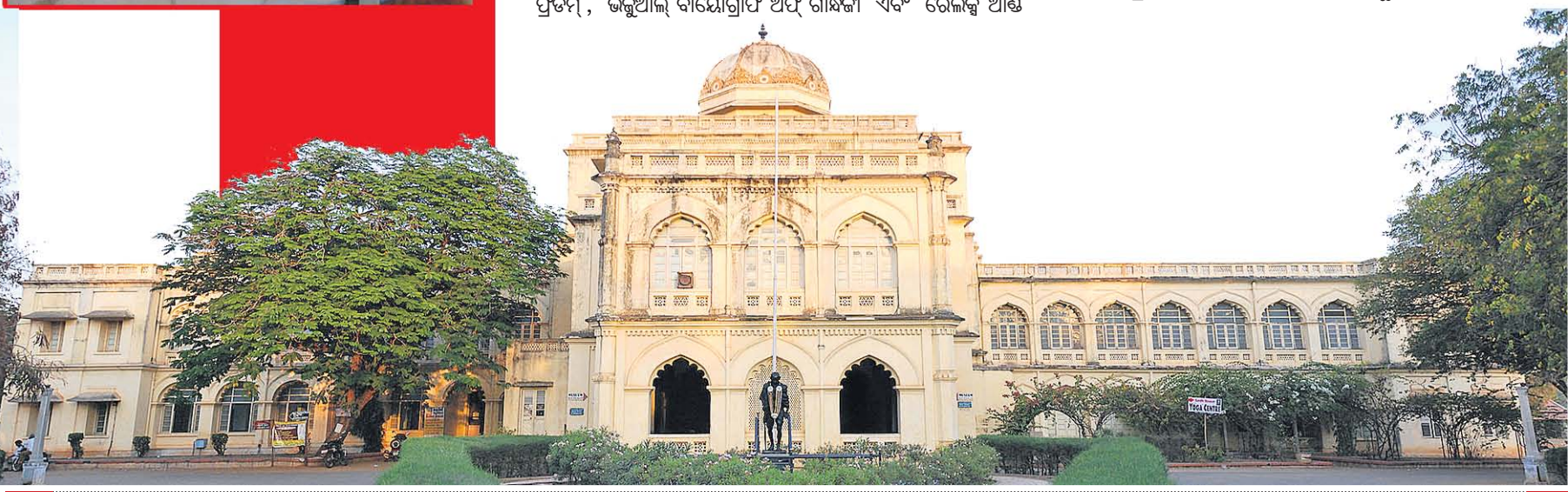
କ'ଣ ଦେଖିବେ

ଏହି ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳରେ ଇତିହାସ ତଥା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ସହ ସମ୍ପର୍କ ଥିବା ଅନେକ ସ୍ମୃତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଜିନିଷକୁ ସାଜିତ ରଖାଯାଇଛି। ତା'ଛଡ଼ା ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳ ଭିତରେ ତିନୋଟି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିଭାଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯଥା: 'ଇଣ୍ଡିଆ ଫାଇରଷ୍ଟ ଫର୍ ପ୍ରିଡମ୍', 'ଭିଜୁଆଲ୍ ବାୟୋଗ୍ରାଫି ଅଫ୍ ଗାନ୍ଧୀ' ଏବଂ 'ରେଲିକ୍ସ ଆଣ୍ଡ

ରେପ୍ଲିକାସ୍'। 'ଇଣ୍ଡିଆ ଫାଇରଷ୍ଟ ଫର୍ ପ୍ରିଡମ୍' ବିଭାଗରେ ଏକ ସ୍ଵେଶାଲ୍ ଫଟୋ ଏକଜିବିଶନକୁ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ଆନ୍ଦୋଳନ ସମୟୀୟ ପ୍ରାୟ ୨୬୫ଟି ଫଟୋ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ସେହିପରି 'ଭିଜୁଆଲ୍ ବାୟୋଗ୍ରାଫି ଅଫ୍ ଗାନ୍ଧୀ' ବିଭାଗରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ପିଲାବେଳରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ସମୟର ଫଟୋ, ପେଣ୍ଟିଙ୍ଗ୍ ଆଦିକୁ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି। ତା'ଛଡ଼ା ଏହି ବିଭାଗରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ମୂର୍ତ୍ତି ସହିତ ତାଙ୍କର ହାତଲେଖା ଚିଠିକୁ ବି ସାଜିତ ରଖାଯାଇଛି। ଅନ୍ୟତମେ 'ରେଲିକ୍ସ ଆଣ୍ଡ ରେପ୍ଲିକାସ୍' ବିଭାଗରେ ଗାନ୍ଧୀ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା କେତେକ ଜିନିଷକୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ଖାସ୍ କରି ଏହି ବିଭାଗରେ ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟର ସେହି ରକ୍ତଭିଜା ଧୋତିକୁ ଏକ ଭ୍ୟାକୁମ୍ ଗ୍ଲାସ୍ ବକ୍ସ ଭିତରେ ସାଜିତ ରଖାଯାଇଛି। କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ବି ଏହି ଧୋତିକୁ ସତ ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ନମୁନା ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହୁଥିବା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି। ତେବେ ସେ ଯାହା ବି ହେଉ ଏହି ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳରେ ଥିବା ଜିନିଷ ସବୁକୁ ଦେଖିଲେ ଇତିହାସର ସ୍ମୃତି ସବୁ ପୁଣିଥରେ ଉଜ୍ଜୀବିତ ହୋଇଗଲା ପରି ନିଶ୍ଚୟ ମନେହେବ। ସେହିପରି ଏହି ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳରେ ଏକ ଲାଇବ୍ରେରି ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଗାନ୍ଧୀ ନିଜେ ଲେଖିଥିବା ତଥା ଗାନ୍ଧୀ ଓ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିବା ପୁସ୍ତକ ସବୁକୁ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଇଛି।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଯାଇହେବ। କିନ୍ତୁ ସପ୍ତାହର ପ୍ରତି ଶୁକ୍ରବାର ଏହା ବନ୍ଦ ରହୁଥିବା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ତା'ଛଡ଼ା ଉକ୍ତ ସ୍ମୃତିସ୍ଥଳଟି ସକାଳ ୧୦ଟାରୁ ଦିନ ୧ଟା ଯାଏଁ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଦିନ ୨ଟାରୁ ଅପରାହ୍ଣ ୫.୪୫ ଯାଏଁ ଖୋଲା ରହିଥାଏ। ସେହିପରି ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଟ୍ୟାକ୍ସି, ବସ୍ ତଥା ଅଟୋରିକ୍ସାର ମଧ୍ୟ ସୁବିଧା ରହିଛି। ମଦୁରାଇ ଇଣ୍ଡର ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ଏୟାରପୋର୍ଟରୁ ଏହା ପ୍ରାୟ ୧୨ କି.ମି. ଏବଂ ମଦୁରାଇ ଜଙ୍ଗଲ୍ ରେଲୱେ ଷ୍ଟେସନଠାରୁ ଏହା ପ୍ରାୟ ସାତେ ୪ କି.ମି ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ। ତା'ଛଡ଼ା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ ଏଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଏଣ୍ଟ୍ରି ଟିକେଟ୍ ପଡ଼େନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କ୍ୟାମେରା ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ କିଛିଟା ପଇସା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ।

ନିଜ ପାଇଁ ପୋଖରୀ ତିଆରି କରୁଥିବା ବେଙ୍ଗ

ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବେଙ୍ଗ ହେଉଛି ଗୋଲିଆଥୁ। ୩୪ ସେ.ମି. ଲମ୍ବ ଓ ୩.୨ କି.ଗ୍ରା ଓଜନ ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ବେଙ୍ଗ କେବଳ କାମେରୁନ୍ ଓ ଇକ୍ୱାଟୋରିଆଲ୍ ଗୁଏନାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି। ଏମାନେ ଝରଣା ନିକଟରେ ବସବାସ କରନ୍ତି। ଏହା ଏକ ବିଲୁପ୍ତପ୍ରାୟ ପ୍ରାଣୀ। କାରଣ ମାଂସ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଶିକାର କରାଯାଇଥାଏ। ତେବେ ଏହି ବେଙ୍ଗର ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କଥା ହେଉଛି ଯେ, ବେଙ୍ଗଟି ରହୁବା ପାଇଁ ନିଜେ ଏକ ପୋଖରୀ ତିଆରି କରିଥାଏ। ସେ ପୁଣି ଝରଣା କୂଳରେ ଅବା କମ୍ ପାଣି ଥିବା ଝରଣା ପାଣି ଭିତରର ପଥରକୁ ନିଜେ ଆଡେଇ ପୋଖରୀ ତିଆରି କରେ। ବିରାଟକାୟ ଶରୀର ଥିବାରୁ ବେଙ୍ଗଟି ୨ କି.ଗ୍ରା. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଜନର ପଥରକୁ ଟେକି ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ରଖିପାରେ। ବୟସ୍କ ବେଙ୍ଗ ଏହି ପୋଖରୀ ତିଆରି କରିବା ସହ ଜଗିଥାଆନ୍ତି।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମର

୫ ଇଞ୍ଚର ବୁଡ଼ା ଅଙ୍ଗୁଳି

ଆମେରିକା, ମାସାଚୁସେଟ୍ସ ଷ୍ଟେଟ୍ସପୋର୍ଟର ୨୦ ବର୍ଷୀୟ ଜାକୋବ ପିନା ନିକଟରେ ଚିକ୍‌ଚକ୍‌ରେ ହୋଇଛନ୍ତି ପ୍ରସିଦ୍ଧ। ତେବେ ନିଜ ଗାତ କି ନାଚ ପାଇଁ ନୁହେଁ। ବରଂ ନିଜର ବୁଡ଼ା ଅଙ୍ଗୁଳି ପାଇଁ। ସେ ଚିକ୍‌ଚକ୍‌ରେ ନିଜ ବୁଡ଼ା ଅଙ୍ଗୁଳିର ଏକ ମ୍ୟୁଜିକ୍ ଭିଡିଓ ଶେୟାର କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ତାଙ୍କର ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ଲମ୍ବା ବୁଡ଼ା ଅଙ୍ଗୁଳି। ଏହି ଅଙ୍ଗୁଳିଟି ଅନ୍ୟ ଅଙ୍ଗୁଳିଠାରୁ ବି ଲମ୍ବା। ଏହାର ଲମ୍ବା ହେଉଛି

୫ ଇଞ୍ଚ। ଲମ୍ବା ଅଙ୍ଗୁଳିକୁ ନେଇ ଜାକୋବଙ୍କୁ କେହି କେହି ଏଲିୟନ ବି କହନ୍ତି। ତଥାପି ସେ ମନସ୍ତୁଖା କରନ୍ତି ନାହିଁ। ବରଂ ଅନ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି।

ପୋଖରୀ ଭିତରେ ସେଲିଫୁ

ଆଜିକାଲି ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଇନ୍‌ଷ୍ଟାଗ୍ରାମ ଆକାଉଣ୍ଟ ଅଛି। ତେବେ କେବେ କୌଣସି ପୋଖରୀର ଇନ୍‌ଷ୍ଟାଗ୍ରାମ ଆକାଉଣ୍ଟ ଥିବା କଥା ଶୁଣିଛନ୍ତି? ବିଶ୍ୱାସ ନ ହେଲେ ବି ଇଣ୍ଡୋନେସିଆର ମଧ୍ୟ ଜାଭା ଅଞ୍ଚଳରେ 'ଉମ୍ବୁଲ ପଙ୍ଗଗଲ' ନାମକ ଏକ ପୋଖରୀର ଅଛି ଇନ୍‌ଷ୍ଟାଗ୍ରାମ ଆକାଉଣ୍ଟ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ତା'ର ୧୦ ହଜାର ଫଲୋୟର ବି ଅଛନ୍ତି। ୨୦ ମିଟର x ୫୦ ମିଟରର ଏହି ଛୋଟିଆ ପୋଖରୀର ବିଶେଷତ୍ୱ ହେଉଛି ଏହାର କାଚକେନ୍ଦୁ ପରି ପାଣି। ଏହା ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରତି ସମୟରେ ୪୦ଟି ବିଭିନ୍ନ ଝରଣାରୁ ସେକେଣ୍ଡ ପ୍ରତି

୮୦୦ ଲିଟର ପାଣି ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ। ତେଣୁ ଏହାର ପାଣି ସଫା ରହିଥାଏ। ତେବେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ପୋଖରୀର ଛୁଟି ଏଭଳି ନ ଥିଲା। ଏହି ଗାଁ ଆର୍ଥିକ ଦୁର୍ବଳ ଥିବା ସହ ପରିବେଶ ବି ଅପରିଷ୍କାର ଥିଲା। ପୋଖରୀଟି ବି ସଫା ନ ଥିଲା। ତାହା ଗାଧୋଇବା ଓ ଲୁଗା ସଫା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିଲା। ତେବେ ଯେବେ ସେଠାକାର ଯୁନେସ୍କୋ ମୁଲ୍ୟାୟନ ନାମକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗାଁ ମୁଖୁଆ ହେଲେ ଗାଁର ସମସ୍ୟା ସବୁକୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପିଲାଙ୍କୁ ନେଇ ତାଲିକା କଲେ। ଆଉ ତା'ର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଅଣ୍ଟା ଭିଡିଲେ। ଗାଁ ସଫେଇ ସହ ସେହି ପୋଖରୀ ସଫେଇ ଓ

ତାର ପାଣି ଯେଭଳି ସବୁବେଳେ ସଫା ରହିବ ଯୋଜନା କଲେ। ଗାଁକୁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦରଭାବେ ସଜାଇଲେ। ଆଉ ପୋଖରୀ ସଫା କରି ପାଣି ଭିତରକୁ ବି ସଜାଇଲେ। ଫଳରେ ଗାଁ ପାଲଟିଗଲା ଏକ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କ୍ଷେତ୍ର। ଆଉ ସେହି ପୋଖରୀ ପାଲଟିଗଲା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ର। ତା ମଧ୍ୟକୁ ଯାଇ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଫଟୋ ଓ ସେଲିଫୁ ଉଠାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ପାଣି ଭିତରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣ ଯେମିତିକି ମୋଟର ସାଇକେଲ, ବେଞ୍ଚ, ଚିଢି ସେଟ୍, ସ୍କୁଟର ଆଦି ଅଛି। ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଫଟୋ ଉଠାଇ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆନନ୍ଦ ପାଇଛନ୍ତି।

ଭଡ଼ି ଭଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି ଅର୍ପିସ୍

ଅର୍ପିସ୍‌କୁ କିଏ ନିଜ ଦୁଇଚକିଆ ଗାଡି ତ କିଏ ଚାରିଚକିଆ ଗାଡିରେ ଯାଆନ୍ତି। ଅନେକେ ବସ୍, ଟ୍ରେନ୍, ଅଟୋରେ ବି ଯାଆନ୍ତି। ହେଲେ ଇଂଲଣ୍ଡର ଟମ୍ ପ୍ରଡକ୍ସ ବ୍ରୁନ୍ ଉଡି ଉଡି ଯାଆନ୍ତି ଅର୍ପିସ୍‌କୁ। ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ଇଂଲଣ୍ଡର ଫ୍ଲୁଣ୍ଡାୟର୍‌ରେ ଅଛି ତାଙ୍କର ଅର୍ପିସ୍‌। ସେ ପ୍ରତିଦିନ ପିଠିରେ ନେଉଥିବା ହୁଏ ଓ ପାରାମୋଟର ଗ୍ଲାଇଡର୍ ବାନ୍ଧି କିଛି ବାଟ ବୋତନ୍ତି। ତା' ପରେ ସେ ଆକାଶରେ ଉଡନ୍ତି। ଗ୍ଲାଇଡର୍‌ରେ ଏକ ମୋଟର ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାକି ବୌଦ୍ଧିବା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ ହୋଇଥାଏ। ମାତ୍ର ୧୦-୧୨ ପାଦ ବୌଦ୍ଧିବା ପରେ ହିଁ ଟମ୍ ଜୁନିରୁ ଗୋଡ ଟେକି ଉଡନ୍ତି। ପାଣିପାଗ ଠିକ ଥିଲେ ସେ ଏହିଭଳିଭାବେ ସବୁଦିନ ଉଡିକି ଅର୍ପିସ୍ ଯାଆନ୍ତି। ଟମ୍‌ଙ୍କର ଉଡିବାର ବହୁତ ସଉକ ରହିଛି। ତେଣୁ ସେ ଘରଠୁ ୩୦ କି.ମି. ଦୂର ଅର୍ପିସ୍‌କୁ ପାରାମୋଟର ଗ୍ଲାଇଡର୍‌ରେ ଉଡିକି ଯାଆନ୍ତି। ତେବେ ଏଭଳି ଯିବା ବିପଦରେ ଭରା ହୋଇଥାଏ। ତାଙ୍କର ଏକ ବନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଗଲାବେଳେ ଏକ ପାଞ୍ଜିର ଲାଜନ୍‌ରେ ବାଜି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ। ଏସବୁ ଜାଣିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବି ସେ ଏମିତି ଉଡି ଯିବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଡାଣ ପୂର୍ବରୁ ପାଣିପାଗ ଭଲରେ ଯାଞ୍ଚ କରନ୍ତି।